

Recull de Premsa



PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ



lescaresdeldia



CONSENSUAT

Jordi Sànchez

Falta la confirmació oficial i, després, la votació al nou secretariat, però l'encara adjunt al síndic de greuges ja presenta un valor innegable: ha posat d'acord els diversos sectors de l'ANC que és el candidat més adient.



ENRABIADA

Giusi Nicolini

L'alcaldesa de Lampedusa és la dirigent política que més a primera línia fa front al drama de les morts d'immigrants al Mediterrani. A Internacional ens explica que ho viu amb ràbia per la ineficàcia de la UE.



AFAVORIT

Arnaldo Muñoz

El nou director general d'Airbnb, que la setmana passada va substituir Jerroen Merchiers, podrà llegir avui a l'ARA que el Govern aplanarà el camí a l'economia col·laborativa, amb canvis de llei i un nou consell assessor.



OVACIONAT

Josep Vila

Ell i els 92 cantaires amateurs de l'Orfeó Català, que el cap de setmana han estat de gira a Londres i al Royal Festival Hall, es van guanyar 10 minuts d'aplaudiments per la interpretació de la *Missa glagolítica* de Janáček.



L'Orfeó Català torna a seduir Londres 101 anys després

Els cantaires interpreten la 'Missa glagolítica' al Royal Festival Hall

S. M.
LONDRES

El juny del 1914 l'Orfeó Català va fer una "excursió artística" a Londres i París. L'actuació a l'Albert Hall de Londres va deixar fascinat el compositor Richard Strauss, que va enviar una felicitació als responsables del Palau de la Música. Als cantaires se'ls exigia molt. Aquell 1914 el fundador de l'Orfeó Català, Lluís Millet, els va donar setze pàgines d'instruccions precises. S'hi llegia: "Primerament heu de pensar que sereu com soldats d'un exèrcit de la Pàtria que va a proclamar en el gran món civilitzat la nostra cultura artística; que com a soldats heu de guardar la més extrema disciplina". Demanava que els homes no abusessin de la beguda i el tabac i que les "senyoretes" no "garlessin" continuadament. Dissabte, 101 anys després, l'Orfeó Català, amb el Cor de Cambra del Palau, va tornar a actuar al Royal Festival Hall al costat de la London Philharmonic Orchestra i el London Philharmonic Choir, sota la batuta del txec Tomáš Netopil.

El repte no era fàcil: havien d'interpretar la *Missa glagolítica* de Leos Janáček (1854-1928). "És una composició molt exòtica, molt estranya en el repertori perquè no té res a veure amb la música postromàntica. Són intervencions molt curtes, exigeix una bravura vocal impressionant i rapidesa de reflexos", explicava el director de l'Orfeó, Josep Vila. Els 92 cantaires –tots amateurs– de l'Orfeó, acompanyats del Cor de Cambra i el London Philharmonic Choir van encarar el repte davant un auditori d'unes 1.500 persones, entre les quals molta gent jove. Va ser una mitja hora intensíssima. La música de Janáček no dona temps ni a respirar quasi: és plena d'arravataments i sorpreses, arrenca de sobte i arrossega l'auditori a un lloc inesperat. L'ovació va ser llarga: més de deu minuts d'aplaudiments. Els cantaires estaven eufòrics. Vila explicava que, quan va acabar el concert, el director de sala li va comentar que feia temps que no sentia un so com aquell.

Maria Àngels Lorés és una de les cantaires que va pujar a l'escenari, sota l'imponent orgue del Royal Festival Hall. Fa 25 anys que canta

a l'Orfeó Català i era la quarta vegada que interpretava la *Missa glagolítica*: "Sempre ha funcionat bé, amb aquesta peça de Janáček –assegura–. La primera vegada sents un gran respecte però després et deixes portar. Has d'estar molt pendent del temps, no et pots despistar. És una missa contra natura, és com si el compositor capgirés el món, hi ha molta espiritualitat". I afegeix: "Ens n'hem sortit molt bé, perquè hem tingut poc temps –només van fer un assaig amb el cor britànic–, però el nivell vocal de l'Orfeó és cada vegada més alt. La direcció ha sigut fantàstica, la batuta de Netopil era claríssima", conclou, satisfeta. "Ha sigut molt emotiu, necessites molta energia per a aquesta interpretació, però fer viatges com aquest és un al·licient, un reconeixement a la feina diària. Quan ets fora aprens molt de la gent que t'envolta", destaca la també cantaire Conxa Fernández.

Dues actuacions més

Va ser un cap de setmana intens per a l'Orfeó i el Cor de Cambra. Si dissabte eren al Royal Festival Hall, diumenge actuaven al Cadogan Hall i, amb un marge de poc més d'una hora, tornaven a cantar al Borough Market. Al Cadogan Hall, dins del Choral at Cadogan!, van interpretar la música de catalans Enric Granados, Pau Casals, Josep Reig, Eduard



Superació
"El nivell vocal de l'Orfeó és cada vegada més alt", afirma una de les cantaires

Toldrà, Enric Morera, Xavier Montsalvatge, Josep Vila i Bernat Vivancos. Al Borough Market, en un ambient molt més festiu i reivindicatiu i en el marc de les celebracions de la diada de Sant Jordi a Londres, van interpretar *La sardana de les monges* de Morera i *El cant de la senyera* de Millet. El públic, dret, menjant fideuà i salsitxes, i amb roses a les mans, va aplaudir amb crits d'independència.

Mariona Carulla, presidenta de la Fundació Palau de la Música i el director general del Palau de la Música, Joan Oller, van valorar molt positivament l'experiència d'internacionalització de l'Orfeó dels últims quatre anys. "És una motivació i també aporta molta experiència", va destacar Oller. També ofertes. Es negocia que l'Orfeó i el Cor actuïn al prestigiós festival Proms de Londres l'estiu de l'any que ve i Oller va dir que també han rebut l'oferta de dos països per anar-hi a actuar. No va especificar quins. Vila va assegurar que suposa un estímul i que, a més, amb les sortides a l'estranger, ha augmentat el nivell dels cantaires. "Si fa uns anys a les proves venien unes 40 persones i només n'agafàvem quatre o cinc, ara són més d'una vintena les que les superen", diu. —



Després de la interpretació de la composició de Leos Janáček, l'Orfeó Català va rebre una ovació de més de deu minuts de durada al Royal Festival Hall. ALEX MACNAUGHTON



▶ 27 Abril, 2015

Organista, un músico singular

De la Rubia actúa hoy en la Sagrada Familia por las víctimas de Germanwings y mañana lleva a Händel y Bach al Palau

BLANCA CIA
Barcelona

Las caras de los padres cuando un hijo quiere estudiar piano es de circunstancias. ¿Y dónde tenemos un piano?. Y si el instrumento elegido es el órgano, la cosa se complica: hay que buscar iglesia para practicar. "A mí no me dejaron tocar en muchas iglesias porque me miraban como a un mocoso", explica Juan de la Rubia (Vall d'Uixó, 1982), reconocido organista con una intensa actividad de conciertos en espacios como la catedral de Colonia, la de Barcelona, la de León, además del Auditorio Nacional de Madrid, el Alfredo Kraus de Las Palmas y el Gewandhaus de Leipzig.

Y un improvisador y amante de la música contemporánea con la que ha explorado otros terrenos, como en la colaboración con Lluís Pasqual en el montaje de *El rei Lear* de Shakespeare en el Teatre Lliure de Barcelona o con Nacho Duato en Cobalto con la Compañía Nacional de Danza.

Mañana, De la Rubia ofrecerá dos conciertos para órgano y orquesta, el *opus 4* de Händel y la *Sinfonía de la cantata BMW 146* de Bach, junto con la excelente formación Freiburger Barockorchester en el Palau de la Música.

De la Rubia es un apasionado del órgano. "Descubrí el órgano de pequeño, cuando viajábamos por Francia e Italia y lo escuchaba en las iglesias. Me fascinaba: un instrumento que no se movía y sonaba en diferentes sitios y, sobre todo, su grandeza. Los organistas solemos tener pasión por las grandes máquinas, como los aviones". Estudiarlo no fue fácil. Optó, primero, por el piano pero sin renunciar al órgano, aunque para practicarlo recorría ocho kilómetros hasta la iglesia del pueblo vecino, Vilavella (Castelló), hasta que pudo hacerlo en la iglesia del suyo. Estudió ambas carreras en paralelo en Valencia. Acabó en esa ciudad la de piano y la de órgano la terminó en la primera promoción de la ESMUC, en 2004, de la que ahora es profesor. Una forma-



Juan de la Rubia, frente al órgano del Palau de la Música. / C. BAUTISTA

ción que ha completado en Berlín y Toulouse.

"El órgano es el rey de los instrumentos, es sinfónico, puede suplir a una orquesta y Händel dirigía sus conciertos desde el ór-

gano", pone como ejemplo. La complejidad de tocar ese instrumento reside en que cada uno es distinto porque las técnicas de los artesanos eran diferentes según los países, cuenta. "El de la

Catedral de Colonia ha sido, por ahora, el más complicado y necesité una noche entera para preparar las combinaciones", explica. Suele ensayar en las iglesias cuando están cerradas, muchas veces de noche. "Es apasionante ensayar en la Sagrada Familia, de noche", cuenta. De la Rubia es el organista de la basílica y toca en los oficios que se celebran, como lo hará hoy en la ceremonia que se rendirá en memoria de los fallecidos en el accidente aéreo de Germanwings.

El repertorio de la música de órgano está estrechamente ligado a las iglesias que ha sido su casa natural. "El órgano nunca ha desaparecido porque es un instrumento de conciertos y ahora tiene un papel muy importante en la música contemporánea por la variedad de timbres y la capacidad de improvisación. De hecho, las nuevas generaciones de organistas son cada vez mejores", sostiene De la Rubia. Lo dice mientras acciona pies y manos sin parar al teclado del órgano restaurado del Palau de la Música que hace décadas que se retiró del escenario.

Las obras de Bach, la música ibérica española del XVII y XVIII y el repertorio romántico son los más habituales en los conciertos de órgano. De la Rubia también ha experimentado llevando fragmentos de óperas de Wagner al órgano, y con improvisaciones sobre obras de Brahms. Este verano tiene programados conciertos en Maó y Cadaqués.



LA CORAL CATALANA TORNA A LA CAPITAL BRITÀNICA 100 ANYS DESPRÉS

Londres aplaudeix l'Orfeó

► Els cantaires del Palau triomfen amb la London Philharmonic Orchestra

MARTA CERVERA
BARCELONA

Les veus de l'Orfeó Català han tornat triomfals de Londres, on aquest cap de setmana van oferir dues actuacions, una amb la London Philharmonic Orchestra, amb la qual van interpretar l'exòtica *Missa glagolítica*, de Leos Janáček, i l'altra dins del cicle coral del Cadogan Hall, amb un programa de música catalana amb obres com *El cant de les estrelles*, d'Enric Granados, i *Le cri des bergers*, de Bernat Vivancos, entre altres. Feia un segle que la coral que va aixecar el Palau de la Música no actuava a la capital britànica. La seva primera i única visita havia sigut la que hi va fer el 1914 amb el seu director i fundador, Lluís Millet. Llavors va oferir tres actuacions al Royal Albert Hall.

Dissabte, les 92 veus de l'Orfeó i del Cor de Cambra van triomfar amb la monumental obra simfonicocoral de Janáček. El so va arribar clar i contundent a la platea, que va aplaudir el bon treball realitzat per les veus catalanes que es van fusionar divinament amb les del cor de



► Els cors de l'Orfeó Català i el Cor de Cambra, ahir al Cadogan Hall de Londres.

l'orquestra anglesa, que va estar dirigida pel txe Tomas Netopil. El públic que omplia la platea de la gran sala però no el pis superior va aplaudir amb ganes, sobretot l'organista Catherine Edwards. Entre el públic hi havia el titular de la London Phil, Vladimir Jurowski, que el mes d'octubre vindrà a dirigir la seva formació amb les veus de l'Orfeó amb el *Rèquiem* de Brahms al Palau. «Aquest tipus de concerts són importants per a la motivació interna dels cantaires i per a l'expansió internacional dels nostres cors», va recalcar Joan Oller, director general de la Fundació Orfeó-Palau.

«LOVELY» // Ahir, al Cadogan Hall la presència de públic va ser més aviat escassa però els que van assistir a descobrir un programa íntegrament format per compositors catalans en van sortir encantats. «Lovely», va dir una assistent que era cantant d'un cor aficionat a Londres després d'escollir l'última peça, *Le cri des bergers*, de Vivancos.

A l'acabar, els cantants ràpidament van enfil·lar cap a Borough Market, un mercat popular on, amb l'excusa de Saint George, patró del barri i equivalent a Sant Jordi, la delegació coral convertida en ambaixadora cultural va oferir dues peces més. La intervenció, que va comptar amb l'Institut Ramon Llull d'intermediari, va encendre els cors dels catalans que hi van assistir a celebrar Sant Jordi/Saint George. *El cant de la senyera*, himne de l'Orfeó, va acabar entre proclames d'«in-inde-independència». ■



Noms propis

Iannis
Varufakis
Ministre de
Finances grec

★☆☆☆☆



La seva figura cada cop provoca més animadversions entre els seus col·legues de l'Eurogrup. Ell ho admet en un tuit contundent: «Són unànimes en el seu odi cap a mi. I jo dono la benvinguda al seu odi». L'ego-centrisme pot arruïnar les seves estratègies polítiques. ► Pàg. 17

Romain
Quidant
Científic

★★☆☆☆



El físic francès rebrà el Premi Nacional de Recerca de la Generalitat, en la modalitat de jove talent, pel desenvolupament d'un minúscul xip de diagnòstic que, aprofitant la llum i fent servir unes nanopartícules d'or, permet detectar abans el càncer. ► Pàg. 30

James
Ellroy
Escriptor

★★★★☆



El gos *diabòlic* de la literatura dels EUA torna a l'atac amb *Perfidia* (Random House), l'inici d'un altre quartet sobre Los Angeles, en què els personatges tenen les seves lleialtats dividides tant en l'aspecte personal com en el polític. ► Pàg. 52

Joan
Oller
Dtor. de Fundació
Orfeo-Palau

★★★☆☆



Londres ha sigut el primer escenari on ha aterrat l'Orfeo i el Cor de Cambra del Palau de la Música en el marc de l'estratègia de la institució d'anar mostrant les virtuts vocals del cor per diferents països d'arreu del món. ► Pàg. 56

Eduardo
Noriega
Actor

★☆☆☆☆



L'actor ha realitzat un lloable esforç per sortir-se'n en català i així entrar en la plantilla de 24 intèrprets de *Cites*, una sèrie que s'estrena aquesta nit a TV-3 en què es narren les trobades de parelles concertades per internet. ► Pàg. 65



▶ 27 Abril, 2015

Agenda



«
'A film about kids and music'
 Projectió a la Fnac
 L'illa a les 18.00 h.



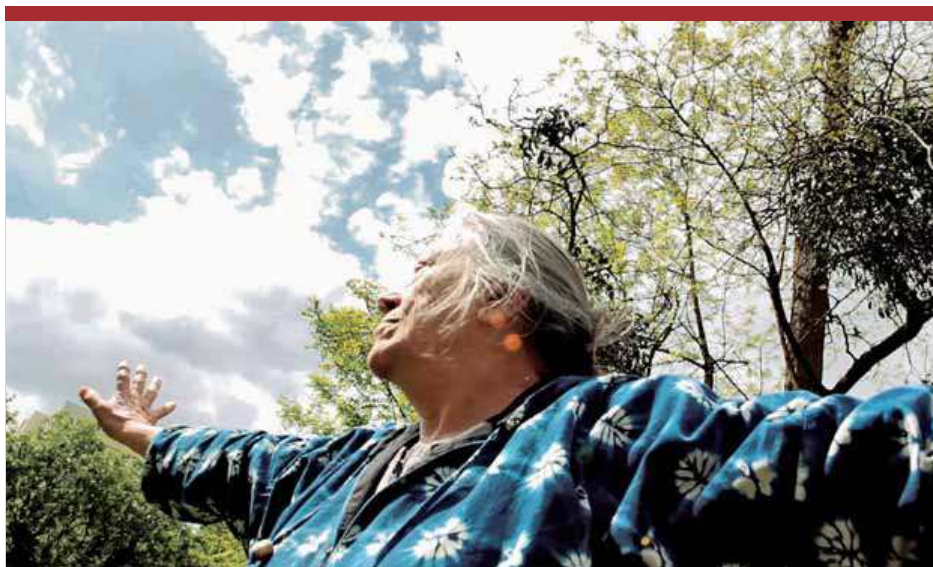
«
'El desencanto'
 La pel·lícula de Jaime
 Chávarri, a la Fnac
 Triangle a les 18.00 h.

BARCELONA CINEMA

D'A. En les quatre edicions anteriors, el D'A –Festival Internacional de Cinema d'Autor de Barcelona– ja s'ha consolidat com una cita indispensable per als amants del cinema *indie* i d'autor, que hi tenen l'oportunitat de veure pel·lícules que s'han vist en alguns dels grans festivals del món i que no sempre tenen una fàcil distribució a casa nostra. Fins al 3 de maig, els cinemes Aribau Club seran un dels escenaris principals del D'A, que també s'estendrà pel Teatre del CCCB, la Filmoteca i la seu de la SGAE a Catalunya. En les seves pantalles s'hi podran veure les pel·lícules dividides en les seccions *Direccions*, *Talents*, *Retro-spectiva* (dedicada a Bertrand Bonello), *Futurs (im)possibles* i *Transicions*. Entre d'altres, s'hi podran veure pel·lícules com *Aimer, boire et chanter*, d'Aain Resnais, *La chambre bleue*, de Mathieu Amalric, *The forbidden room*, de Guy Maddin i Evan Johnson, *In the basement*, d'Ulrich Seidl, *The smell of us*, de Larry Clark, *White bird in a blizzard*, de Gregg Araki, *Under the skin*, de Jonathan Glazer i *Los exiliados románticos*, de Jonás Trueba.

BARCELONA 18.30 JORNADA

'L'experiència pràctica de quatre anys de sequera a Califòrnia'. A la Sala Pere i Joan Corominas de l'Institut d'Estudis Catalans se celebra l'EC-Jornada sobre la gestió integrada de l'aigua. Aquesta jornada té l'objectiu de donar a conèixer les diferents mesures adoptades, tant a Califòrnia com a Catalunya en la gestió de l'aigua, així com debatre sobre l'estat actual i les perspectives de futur per reduir la vulnerabilitat d'aquestes zones i prevenir-hi els impactes de la sequera. La sessió serà a càrrec de Rafael Mujeiro, catedràtic d'enginyeria ambiental de la Universitat Politècnica de Catalunya i president de l'Associació Espanyola de



'Menopausa rebel' inaugura la Mostra Internacional de Films de Dones ■ ARXIU

La mirada femenina

BARCELONA 19.00 CINEMA

Arrenca una nova edició La Mostra Internacional de Films de Dones de Barcelona, un espai concebut per donar a conèixer la història i el present de la creació cinematogràfica femenina i per convidar els diferents públics a descobrir la circulació de noves mirades presents en el cinema de les dones.

Aquesta nova edició es planteja com una continuïtat en relació

amb els objectius que han orientat tot el seu trajecte i també en continuïtat pel que fa al format introduït fa dos anys, és a dir, la suma de diferents programes repartits al llarg de l'any i a diferents espais culturals de la ciutat.

Avui s'estrena a la sala gran de La Bonne (Centre de Cultura de Dones Francesca Bonnemaison, carrer Sant Pere Més Baix, 7) el migmétratge *Menopausa Rebel*, d'Adele Tulli, una coproducció britànica i italiana del 2013, que es

projecta en versió original subtitulada en català i de manera gratuïta.

"La menopausa és el començament de la vida!", Thérèse Clerc (fundadora de la Casa Baba Yaga) descriu amb aquestes paraules l'experiència de fer-se gran. La pel·lícula és un retrat sobre la llibertat i la força transgressora de la maduresa. En la projecció hi ha la presència de la directora i de Thérèse Clerc.

REDACCIÓ

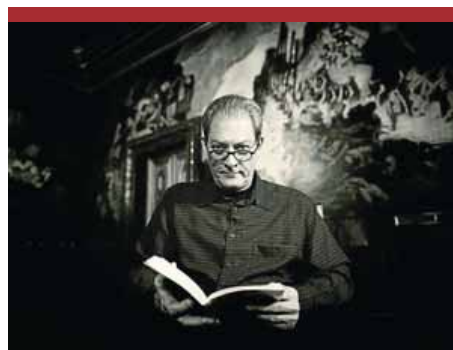


Els diàlegs recorden Ernest Lluch ■ ARXIU

Tornen els diàlegs acadèmics Ernest Lluch

BARCELONA 19.00 DIÀLEG

L'economista Ignacio Palacios-Huerta i el periodista Walter Oppenheimer parlen del Camp Nou a l'Auditori.



Paul Auster, un dels retrats ■ JOSEP ECHABURU

50 fotografies d'escriptors al Palau Robert

BARCELONA EXPOSICIÓ

Al Palau Robert s'hi pot veure l'exposició *Objectiu Escriptor*, amb retrats d'escriptors d'Assís G. Ayerbe, Elena Blanco, Marta Calvo i Josep Echaburu.

Reutilització Sostenible de l'Aigua (Asersa).

BARCELONA 19.00 CONCERT

Albert Guinovart. Dins el cicle *Tardes al Palau*, el Palau de la Música ofereix avui concert del compositor i pianista Albert Guinovart, en aquest cas acompanyat del Cor Jove de l'Orfeó Català i sota la direcció d'Esteve Nabona. El programa del concert està format per fragments i escenes de musicals com *Mar i cel*, *Flor de Nit* i *La Vampira del Raval*...

BARCELONA 19.00 DEBAT

'La protecció dels sols en l'Estat propi'. La Sala Verdaguer de l'Ateneu Barcelonès ofereix aquest debat amb Pep Riera, membre de la Unió de Pagesos, i Josep Maria Malarach, geòleg. Ho modera: Santiago Vilanova.

BARCELONA 20.30 CONCERT

'Mestres del jazz'. L'any 2012 el Jazz Si Club Taller de Músics del barri del Raval de Barcelona va celebrar el vintè aniversari, històricament vinculat al Taller de Músics com a altaveu artístic dels joves músics. Cada dilluns, es dedica la sessió a alguns mestres que han marcat la història del jazz.

BARCELONA 20.30 / 21.30 / 22.30 FLAMENC

'Tacondes'. Són tres sessions de música i ball en directe, en un entorn a la sala Tarantos de la plaça Reial que és, des de fa anys, escenari de joves talents. La força del flamenc s'experimenta quan es viu en directe, en el marc d'un petit taulat.

BARCELONA 22.00 CONCERT

'Jam session' de 'blues'. Les *jam sessions* de blues de la sala Harlem Jazz-Club (Comtessa de Sobradia, 8) són, des de fa temps, una fita en la vida musical de la nit barcelonina. Aquestes sessions estan dirigides pel músic, cantant i compositor Hernán Senra, *El Chino*, i se celebren cada dilluns.



► 27 Abril, 2015

Agenda

GIRONA EXPOSICIÓ

'Temps del romànic.' El CaixaForum ofereix aquesta exposició que permet redescobrir i interpretar el romànic català a partir d'un recorregut transversal a través de la societat dels segles XI-XIII, mitjançant recursos audiovisuals i interactius.

LLEIDA EXPOSICIÓ

'25 anys llegint junts.' Pagès editors ha organitzat, a la biblioteca pública de Lleida, aquesta exposició amb motiu de les seves noces de plata. La mostra, que es podrà veure fins al 29 d'abril, recull la història dels més de 2.700 llibres publicats i el testimoni dels més de 1.400 autors que han treballat amb l'editorial. Es tracta d'una mostra itinerant que recorrerà les biblioteques catalanes. L'exposició explica, en primer lloc, els secrets relacionats amb l'ofici d'editar i d'imprimir i s'hi pot veure des d'un llibre acabat i imprès, fins als fulls originals escrits a mà per l'autor. També hi ha un conjunt de dotze panells que relaten la història de la casa editora i els cartells originals triats per a la celebració dels 25 anys. A continuació, es poden veure un conjunt de dibuixos que mostren el procés, fase per fase, de l'elaboració d'un llibre. També hi ha una zona de lectura en què el visitant podrà llegir fragments de llibres de narrativa, assaig, poesia i literatura infantil i juvenil.

BARCELONA TEATRE

► **Apolo Teatre**, Paral·lel 59. *Maldita fortuna*. Horaris: dimecres, dijous i divendres, 20.30; dissabtes, 18.00 i 20.30; i diumenges, 18.00.

► **Biblioteca de Catalunya**, Hospital, 56. La Perla presenta *Una giornata particolare*, d'E. Scola. Dir. Oriol Broggi. Horaris: de dimecres a divendres, 20.30; dissabtes, 18.00 i 21.00; i diumenges, 18.00.

► **Círcol Maldà**, C. Pi, 5. Cicle Maldà 1700. *Maldà en dansa*, 2a edició del festival. Teatre familiar: *Les supertietes*, amb la Cia. Brif, Braf, Bruf.

► **Club Capitol, Sala 2**, Rambla, 138. Doble programació: *Animals de companyia*. Horaris: de dimecres a divendres, 20.00; dissabtes, 17.30 i 20.00; diumenges, 17.30. I David Guapo. Horaris: de dimecres a divendres, 22.00; i diumenges, 19.30.

► **Club Capitol, sala Pepe Rubianes**, Rambla, 138. Toni Moog *Follamigas*. Horaris: de dijous a dissabtes, 22.30; diumenges, 20.00. *Confessions de dones de 30*. Horaris: de dimecres a divendres, 20.30; dissabtes, 18.00 i 20.30; i diumenges, 18.00.

► **Condal**, Av. Paral·lel, 91. Del 29 d'abril al 10 de maig El Brujo a *Mujeres de Shakespeare*. Horaris: de dimecres a divendres, 20.00; dissabtes, 18.00 i 21.00; i diumenges, 18.00. I en doble programació *Las noches del club de la Comedia*. Dissabtes, a les 23.30.

► **Gran Teatre del Liceu**, la Rambla, 51-59. Òpera: *Carmen*, de Richard Wagner. Dies 23, 26 i 29 d'abril. Òpera: *I due Foscari* (versió concert). Dies 30 d'abril i 3 de maig.

► **Guasch Teatre**, Aragó 140. Infantil: *La flauta màgica*. Horaris: dissabtes, 12.30, 17.00 i 19.00; i diumenges, 12.30 i 17.00. Adults: *Amantes descontrolados*. Horaris: dissabtes, 21.00; i diumenges, 19.00. *Tea time*. Horaris: divendres, 20.30.

► **Jove Teatre Regina**, Sèneca 22. Infantil: De l'11 d'abril al 3 de maig. Horaris: dissabtes, 11 i 18 d'abril, a les 18.00; diumenges, 12 i 19 d'abril, a les 12.00; i els



«
'Días sin huella'
De Billy Wilder, a la Biblioteca Can Rosés de les Corts, a les 18.00 h.



«
Victòria Camps
Parla amb M. Angels Cabré a l'Ateneu Barcelonès, a les 19.00 h.



Una escena interpretada per Rafael Álvarez 'el Brujo' ■ TEATRE CONDAL

Aquesta setmana s'estrena al Condal el monòleg 'Mujeres de Shakespeare'

BARCELONA TEATRE

Rafael Álvarez *El Brujo* interpretarà al Teatre Condal l'espectacle *Mujeres de Shakespeare*, una reflexió al voltant del teatre de Shakespeare a partir d'alguns dels seus personatges femenins.

dies 25 i 26 d'abril i 1, 2, i 3 de maig, a les 18.00. La Cia. La Petita presenta *El gat amb botes*, comèdia musical.

► **L'Antic Teatre**, Verdaguier i Cal·lis, 12. *Noise per noies*, amb Joana Brabo i Don Simon y Telefunden. Del 30 d'abril al 3 de maig, a les 21.00.

► **La Seca Espai Brossa**, c. Flasadars, 40. *Magic Tribute*, de Hausson, Sala Brossa, fins al 10 de maig. Horaris: de dimecres a dissabtes, 21.00; i diumenges, 19.00. *Somiant en cocodrils*, de la Fregoli, del 29 d'abril al 24 de maig. Horaris: de dimecres a dissabtes, 20.00; i diumenges, 18.00.

► **La Villarroel**, Villarroel, 87. Fins al 3 de maig *L'última trobada*, de Christopher Hampton, basada en la novel·la de Sándor Márai, versió i direcció d'Abel Folk, amb Abel Folk, Jordi Brau, Anna Barrachina. Horaris: de dimarts a divendres, 20.30; dissabtes, 18.00 i 20.30; i diumenges, 18.00. I en doble programació: els divendres, a les 23.00, Mónica Pérez i Jordi Rios a *1.000 merdes de gats*. El dissabte 2 de maig *Siempre* amb Dani Pérez, a les 23.00.

► **Romea**, Hospital, 51. Fins al 17 de maig *Els veïns de dalt*, de Cesc Gay amb Pere Arquillué, Àgata Roca, Nora Navas i Jordi Rico. Horaris: de dimarts a divendres, 20.30; dissabtes, 18.00 i 21.00; i diumenges, 18.00. I en doble programació: OFF Romea: prorrogat, fins al 16 de maig, *Waikiki Honolulu*, dramàtica i direcció de Paul Berrondo, amb

Borja Espinosa i Joel Minguet. Horaris: divendres, 22.30; dissabtes, 22.45, i diumenges, 20.00. Cicle Solos: dilluns 27 d'abril, amb Antonio Dechent, a les 20.30.

► **Sala Atrium**, Consell de Cent, 435. *Coses nostres*, de Ramon Madaula. Horaris: de dimecres a dissabtes, 21.00; i diumenges, 19.00. Infantil: *Els llobatons*, de Christophe Sainsot Tintou. Horaris: diumenges 26 d'abril i 3 de maig, 12.00.

► **Sala Beckett** - Gràcia, Alegre de Dalt 55 bis. Fins al 10 de maig, *Blau*, de Ferran Joanmiel. Horaris: de dimecres a dissabtes, 21.30, i diumenges, 18.30.

► **Sala Muntaner**, Muntaner, 4. *Idiota*, de Jordi Casanovas, dir. Jordi Casanovas. Fins al 14 de juny. Horaris: de dimecres a dissabte, 20.30; i diumenges, 18.30 (excepte dia 3, no hi ha funció). I Luis Pardo, a *En tu mente*. Fins al 17 de maig. Horaris: de dijous a dissabte, 22.45, i diumenges, 20.30.

► **Tantarantana Teatre**, carrer de les Flors, 22. Del 29 d'abril al 17 de maig La Hydra presenta *Utilitat programada*. Horaris: de dimarts a dissabtes, 21.00; diumenges, 19.00. Programació familiar: del 2 al 31 de maig Infants Terribles presenta *La fàbrica de les històries*. Horaris: dissabtes, 18.00; i diumenges, 12.00.

► **Teatre Borràs**, Pl. Urquinaona, 9. Doble programació. *Nues*. Horaris: de dimecres a divendres, 20.30; dissabtes, 19.00 i 21.30; i

diumenges, 19.30. *Gisela y libro mágico*. Horaris: dissabtes, 17.00, i diumenges, 12.00 i 17.00.

► **Teatre Coliseum**, Gran Via, 595. *La gran il·lusió*. Horaris: de dimecres a divendres, 21.00; dissabtes, 18.30 i 21.30; i diumenges, 18.30.

► **Teatre del Raval**, Sant Antoni Abad, 12. *50 sombras de Andreu*, dijous, 22.00; divendres, 23.00; dissabtes, 00.00, i diumenges, 20.30. 3, 2, 1. *Impro*, dissabtes, 20.00. *Detectives Martínez*, dissabtes, 22.00. Infantil: *Màgia Júnior*, dissabtes, 17.30, i diumenges, 17.00.

► **Teatre Gaudí Barcelona**, Sant Antoni Maria Claret, 120. *Mares i filles* amb la Nina, la Mariona Castillo i la Clara Peya. Horaris: de dijous a dissabtes, 22.00, i diumenges, 20.00. *Happy love o love story!*, de Toni Sans i Rubén Muntañola. Horaris: dimarts i dimecres, a les 20.30. Estrena el 14 de maig *Fang a les costelles*, de Gerard Vázquez amb Eudard Doncos, Ramon Canals i David García Llop. Horaris: de dijous a dissabtes, 20.00; i diumenges, 18.00.

► **Teatre Goya**, Joaquim Costa 68. Fins al 3 de maig, Lolita Flores és La Colometa a *La plaza del diamante*, de Mercè Rodoreda, dir. Joan Ollé. Horaris: de dimecres a dissabte, 20.30; i diumenges, 18.00. A partir del 8 de maig, *Guapos&Pobres*, de Xavier Torras i Toni Martín amb Ivan Lavanda, Elena Gadel, mariona Castillo, Muntsa Rius, Frank Capdet, Xavi Duch, Jorge Velasco i Gràcia Fernández. Horaris:

de dimarts a divendres, 20.30; dissabtes, 18.30 i 21.00; i diumenges, 18.30. En doble programació, el divendres 1 de maig *Ultrasnow* amb Miguel Noguera, a les 23.00.

► **Teatre Lliure: Gràcia**, Montseny, 47. *El curiós incident del gos a mitjanit*, de Mark Haddon, dir. Julio Manrique. Prorrogat fins al 24 de maig.

► **Teatre Lliure: Montjuïc**, passeig de Santa Madrona, 40-46 / plaça Margarida Xirgu, 1. *Frank V (opereta d'una banca privada)*, de Friedrich Dürrenmatt & Paul Burkhard, direcció Josep Maria Mestres. Fins al 17 de maig. Sobretítols en castellà i anglès, cada dissabte. *Kódigo flamenco*, de Pepe Motos, dilluns 27 d'abril, funció única! I *Tot pels diners 2. Cleopatra*, d'Iván Morales. Estrena el 6 de maig, i fins al 24 de maig.

► **Teatre Nacional de Catalunya**, Plaça de les Arts, 1. Sala Petita: *Purga*, de Sofi Oksanen. Horaris: de dimecres a dissabtes, 20.00; i diumenges, 18.00.

► **Teatre Poliorama**, La Rambla, 115. Última funció, el 3 de maig, de *Polònia*, el musical. Horaris: dijous, 20.30; divendres, 21.30; dissabtes, 18.00 i 21.00, i diumenges, 18.00. A partir del 6 de maig, Nancho Novo serà *El cernícalo*.

► **Teatre Victòria**, Paral·lel, 67-69. Dagoll Dagom presenta *Mar i Cel*. Horaris: dijous, 20.30; divendres, 21.30; dissabtes, 17.30 i 21.30, i diumenges, 18.00.

► **Teatre Victòria**, Paral·lel, 67-69. Últimes setmanes! 31 de maig, última funció de *Mar i Cel*. Horaris: dijous, 20.30; divendres, 21.30; dissabtes, 17.30 i 21.30, i diumenges, 18.00.

► **Teatreneu**, Terol, 26 (Gràcia). Sala cafè-teatre: *Monòlegs, màgia, teatre*. Sala del Mig: *Teatre, màgia, improvisació...*

► **Versus Teatre**, Castillejos, 179. De l'1 al 3 de maig, *Parasceve*, de Blai Bonet. Horaris: divendres i dissabte, 20.30, i diumenge, 18.00. Estrena el 7 de maig *Diary of a scoundrel*, d'Alexander Ostrovsky. Horaris: de dijous a dissabtes, 20.30; i diumenges, 18.00. Fins al 10 de maig *lupi*, tielles. Diumenges, a les 12.00.



Crònica clàssica



Uns 200 cantaires, 92 dels quals de l'Orfeó i el Cor de Cambra del Palau, van actuar dissabte al vespre al Royal Festival Hall amb la London Philharmonic Orchestra ■ ALEX MACNAUGHTON

Més que un cor



Valèria Gaillard

Londres

Un Londres recobert de núvols –seria Londres si no?– però festiu i mobilitzat per la marató de la ciutat aquest cap de setmana va celebrar una altra mena de marató: la que va guanyar l'Orfeó Català. La coral va oferir en dos dies tres concerts en tres sales diferents, al Royal Festival Hall, al Cadogan Hall i al Borough Market. Va ser tota una "fita històrica", segons el director del Palau de la Música Catalana, Joan Oller, per a un conjunt que tornava a la capital londinenca cent un anys després de la seva primera i única actuació. Es tractava, doncs, d'un viatge "emotiu" amb una motivació principal molt clara: "que els cantaires convisquin i comparteixin experiències." "Actuar fora és un element fonamental per al progrés dels cors, i suposa un repte també per l'exigència del repertori i pels directors amb què treballem", diu Víctor García, director artístic adjunt del Palau.

La cita més destacada va ser el del Royal Festival Hall, dissabte al vespre, amb la London Philharmonic Orchestra i el London Philharmonic Cor, un concert programat dins la temporada estable de la sala. En un macrorecinte en una de les plantes del qual poques hores abans s'havia organitzat una discoteca infantil (la cultura a Londres es declina de moltes maneres), l'Orfeó i també el Cor de Cambra de l'Orfeó van cantar amb els col·legues britànics una obra "estranya i exòtica" –en paraules de Josep Vila, director del cor– com ho és la Missa Gagliolítica de Leos Janacek. La potència de l'obra és tal que Hitchcock la podria haver triat per a la famosa escena d'*L'home que sabia massa*, en què el malvat dispara a un alt dignatari enmig de la intensitat musical, que esmorteix el tret. Deu minuts d'aplaudiments en una sala força plena (i, sorprenentment, de molta gent jove) ja ho diuen tot.

"Hem fet gairebé el cim", deia Carles Masdeu, cantaire de l'Orfeó un cop acabat el concert. "Ens hem sentit molt ben com-

penetrats amb el cor anglès, que és molt igual al nostre". "Per nosaltres poder cantar fora és un al·licient i un reconeixement a la feina diària", comentava una altra cantaire, Concha Fernández. "Estem molt satisfets perquè ens n'hem sortit molt bé, ha estat una gran nit", sostenia en el mateix sentit M. Àngels Lorés, gat vell de l'Orfeó. I, és clar, tenint en compte l'èxit, el mateix Vila es va declarar "orgullós" i amb empena per continuar la política d'internacionalització de l'Orfeó que ara té, com una de les fites, poder cantar en el prestigiós festival Proms de Londres.

En el concert al Cadogan Hall –una sala més petita i un públic més magre–, l'Orfeó va presentar un repertori íntegrament català, amb temes de Pau Casals, Toldrà i Enric Granados, i amb la presència d'Albert Guinovart al piano, mentre que al Borough Market van participar en les festivitats de Sant Jordi a la capital anglesa, on tres mil catalans van anar a votar pel 9-N.

L'Orfeó Català ha ofert aquest cap de setmana tres concerts a Londres, 101 anys després de la seva primera i única actuació

Va ser el moment més emotiu i reivindicatiu del periple. Envoltats d'expats (expatriats), van entonar *El cant de la senyera*.

"Ens fa molta il·lusió que vingui l'Orfeó perquè, si el Barça és més que un club, l'Orfeó és més que una coral", va reblar Josep Suàrez, delegat del govern de la Generalitat al país. "Ens fa molta il·lusió venir a sentir l'Orfeó i celebrar Sant Jordi aquí", va dir Arnau López, que fa dos anys que viu a Londres. El públic, molt nombrós al Borough Market, va cridar: "Independència!"



Crònica clàssica



Uns 200 cantaires, 92 dels quals de l'Orfeó i el Cor de Cambra del Palau, van actuar dissabte al vespre al Royal Festival Hall amb la London Philharmonic Orchestra ■ ALEX MACNAUGHTON

Més que un cor



Valèria
Gaillard

Londres

Un Londres recobert de núvols –seria Londres si no?– però festiu i mobilitzat per la marató de la ciutat aquest cap de setmana va celebrar una altra mena de marató: la que va guanyar l'Orfeó Català. La coral va oferir en dos dies tres concerts en tres sales diferents, al Royal Festival Hall, al Cadogan Hall i al Borough Market. Va ser tota una "fita històrica", segons el director del Palau de la Música Catalana, Joan Oller, per a un conjunt que tornava a la capital londinenca cent un anys després de la seva primera i única actuació. Es tractava, doncs, d'un viatge "emotiu" amb una motivació principal molt clara: "que els cantaires convivissin i compartissin experiències". "Actuar fora és un element fonamental per al progrés dels cors, i suposa un repte també per l'exigència del repertori i pels directors amb què treballem", diu Víctor García, director artístic adjunt del Palau.

La cita més destacada va ser el del Royal Festival Hall, dissabte al vespre, amb la London Philharmonic Orchestra i el London Philharmonic Cor, un concert programat dins la temporada estable de la sala. En un macrorecinte en una de les plantes del qual poques hores abans s'havia organitzat una discoteca infantil (la cultura a Londres es declina de moltes maneres), l'Orfeó i també el Cor de Cambra de l'Orfeó van cantar amb els col·legues britànics una obra "estranya i exòtica" –en paraules de Josep Vila, director del cor– com ho és la Missa Gagliolítica de Leos Janacek. La potència de l'obra és tal que Hitchcock la podria haver triat per a la famosa escena d'*L'home que sabia massa*, en què el malvat dispara a un alt dignatari enmig de la intensitat musical, que esmorreeix el tret. Deu minuts d'aplaudiments en una sala força plena (i, sorprenentment, de molta gent jove) ja ho diuen tot.

"Hem fet gairebé el cim", deia Carles Masdeu, cantaire de l'Orfeó un cop acabat el concert. "Ens hem sentit molt ben com-

penetrats amb el cor anglès, que és molt igual al nostre". "Per nosaltres poder cantar fora és un al·licient i un reconeixement a la feina diària", comentava una altra cantaire, Concha Fernández. "Estem molt satisfets perquè ens n'hem sortit molt bé, ha estat una gran nit", sostenia en el mateix sentit M. Àngels Lorés, gat vell de l'Orfeó. I, és clar, tenint en compte l'èxit, el mateix Vila es va declarar "orgullós" i amb empena per continuar la política d'internacionalització de l'Orfeó que ara té, com una de les fites, poder cantar en el prestigiós festival Proms de Londres.

En el concert al Cadogan Hall –una sala més petita i un públic més magre–, l'Orfeó va presentar un repertori íntegrament català, amb temes de Pau Casals, Toldrà i Enric Granados, i amb la presència d'Albert Guinovart al piano, mentre que al Borough Market van participar en les festivitats de Sant Jordi a la capital anglesa, on tres mil catalans van anar a votar pel 9-N.

L'Orfeó Català ha ofert aquest cap de setmana tres concerts a Londres, 101 anys després de la seva primera i única actuació

Va ser el moment més emotiu i reivindicatiu del periple. Envoltats d'expats (expatriats), van entonar *El cant de la senyera*. "Ens fa molta il·lusió que vingui l'Orfeó perquè, si el Barça és més que un club, l'Orfeó és més que una coral", va reblar Josep Suàrez, delegat del govern de la Generalitat al país. "Ens fa molta il·lusió venir a sentir l'Orfeó i celebrar Sant Jordi aquí", va dir Arnau López, que fa dos anys que viu a Londres. El públic, molt nombrós al Borough Market, va cridar: "Independència!"

► 27 Abril, 2015

LOS MEJORES HOTELES DE BARCELONA, UNO A UNO

El Hotel Casa Fuster, una parada de lujo en la ruta europea del modernismo

EXPANSIÓN Catalunya arranca hoy una serie de doce reportajes sobre los doce mejores hoteles de Barcelona. El primero de ellos es Casa Fuster, un establecimiento ubicado en una de las mayores joyas del modernismo de la ciudad, que figura en todas las guías europeas de esta corriente. Obra del arquitecto

Domènech i Montaner, el edificio fue construido como casa particular para la familia Fuster y más tarde se convirtió en la sede de la eléctrica Enher. En la planta baja, el Café Vienés cautivó a Woody Allen, que no sólo tocó allí con su banda sino que grabó en él una escena de la película Vicky Cristina Barcelona. **P5**

■ **Domènech i Montaner lo construyó para la familia Fuster**

■ **Woody Allen grabó en el Café Vienés una escena de 'Vicky Cristina Barcelona'**



El Hotel Casa Fuster está en Jardins de Gràcia.



LOS DOCE MEJORES HOTELES DE BARCELONA HOTEL CASA FUSTER

La Casa Fuster fue la más cara de Barcelona

MODERNISMO/ Lluís Domènech i Montaner construyó el edificio en 1908 como casa particular, en 1962 se convirtió en sede de la eléctrica Enher y desde 2004 es un cinco estrellas cuya historia y arquitectura atraen principalmente a clientes extranjeros.

Marisa Anglés. Barcelona

El Hotel Casa Fuster es el único de Barcelona que está situado en una de las principales joyas modernistas de la ciudad y el primer cinco estrellas gran lujo declarado Monumento de la ciudad de Barcelona. Gracias a su historia y a su arquitectura se ha posicionado entre los hoteles más caros de la ciudad, con unas suites que cuestan 1.700 euros por noche, y cuenta con un elevado porcentaje de clientes extranjeros, el 75% del total.

El hotel, abierto en 2004, es propiedad de la compañía andaluza Hoteles Center y está bajo el paraguas del grupo The Leading Hotels of the World. El año pasado registró un precio medio de 255 euros (+ IVA) por habitación y su Café Vienés figura en todas las rutas modernistas actuales. Pero la historia del edificio se remonta un siglo más atrás.

Edificio histórico

La Casa Fuster fue construida por el arquitecto Lluís Domènech i Montaner por encargo de Mariano Fuster, procedente de la alta sociedad mallorquina y casado con Consuelo Fabra i Puig, hija del Marqués de Alella. Fuster quiso regalar una casa a su esposa y no reparó en gastos. Fue la primera vivienda de Barcelona construida con mármol blanco y costó 13 millones de pesetas, lo que la convirtió en la más cara de la ciudad en esa época. El director del hotel, César Royo, afirma que "en la actualidad, para que alguien se gastara el equivalente a esa cifra tendría que aparecer en la lista Forbes".

Domènech i Montaner, que en paralelo estaba construyendo el Palau de la Música Catalana, esculpió 300 capiteles modernistas en el edificio, todos ellos diferentes. En la fachada, todavía figura un escudo con las iniciales CF, que no significan Casa Fuster, como algunos piensan, sino Consuelo Fabra.

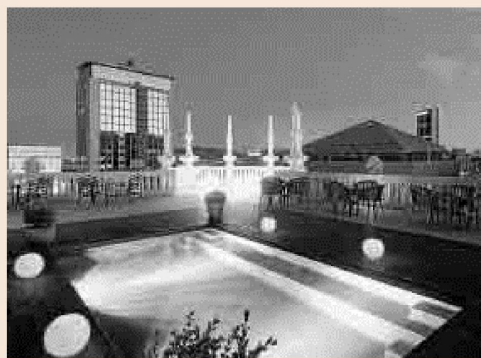
La planta baja, que más tarde se convertiría en el Café Vienés, fue diseñada como sala de eventos donde la familia recibía a sus invitados. Desde aquí se accedía, a través de una escalera noble, a la primera planta, para el uso privado de los Fuster. Cuentan los historiadores que un cuarteto de



El Café Vienés fue construido como sala de eventos de la familia Fuster y más tarde se convirtió en colmado, barbería, sala de bailes y café.



Fue la primera casa de Barcelona construida en mármol blanco.



Desde la terraza del último piso se divisa todo el Passeig de Gràcia.

HOTEL CASA FUSTER

- **Propiedad:** Hoteles Center
- **Cadena que lo explota:** Hoteles Center, con la comercialización de Leading Hotel of the world.
- **Año de construcción del edificio:** 1908, por Lluís Domènech i Montaner
- **Año de inauguración del hotel:** 2004
- **Número de habitaciones:** 105 habitaciones.
- **Precio medio:** 255 euros + IVA
- **Precio de una suite:** 1.700 euros + IVA
- **Restauración:** Restaurante Galaxó y Café Vienés
- **Porcentaje de clientes extranjeros:** 75%
- **Marca de las amenidades:** Loewe.

trica Enher por 11 millones de pesetas. Su intención era derribarlo para construir su sede pero la sociedad barcelonesa se volcó en protestas y logró frenar el derribo.

Hoteles Center compró el edificio en el año 2000 y lo sometió a una profunda rehabilitación que duró cuatro años. De sus 105 habitaciones, sólo 67 son dormitorios estándar. El resto se destinaron a habitaciones superiores, junior suites y suites, con precios por encima de los mil euros por noche.

Los clientes del hotel son mayoritariamente extranjeros que visitan la ciudad por ocio y que tienen una elevada sensibilidad cultural. "Mu-

chos se hospedan en el hotel porque forma parte de la ruta europea del Modernismo", explica el director. Los japoneses, grandes enamorados de la arquitectura y del modernismo, figuran entre las principales nacionalidades. Pero Casa Fuster también es el escenario de numerosos actos locales, el Círculo de Economía, por ejemplo, celebra aquí sus actos más festivos.

El hotel cuenta con once salas de reuniones, un gimnasio, una sauna y una sala de masajes. Desde la terraza del último piso, que se alquila para eventos privados, se divisa todo el Passeig de Gràcia. Además de la cafetería-restaurant del Café Vienés, el hotel

El Café Vienés, escenario de Woody Allen

Uno de los principales activos del Hotel Casa Fuster es el Café Vienés. Este espacio, construido para acoger la sala de eventos de la familia Fuster, fue más tarde una barbería, un colmado, la sala de bailes *El Danubio Azul* y el Café Vienés, antes de convertirse en las oficinas de Enher. En 2004, el despacho de arquitectura GCA recuperó el estilo modernista de la sala y la abrió de nuevo a la ciudad. El actor y director Woody Allen descubrió este café en 2007 durante el rodaje de la película *Vicky Cristina Barcelona*. Allen, gran aficionado al clarinete, se unió en más de veinte ocasiones de forma espontánea a la orquesta del local ante el asombro de los huéspedes presentes. En agradecimiento a Casa Fuster, rodó una escena de la película en el Café Vienés y dejó que el director del hotel, César Royo, gran fan del cineasta, apareciera como extra. Desde entonces, el hotel se transforma cada jueves en un auténtico club de jazz.

también cuenta con el Restaurante Galaxó, que tiene un precio medio de 60 euros y tiene un menú llamado modernista por 40 euros. Para poder ofrecer los servicios que requiere un 5 estrellas GL, el hotel destina un 45% de la facturación a salarios.

Entre los detalles que se ofrecen a los huéspedes, se encuentra la sauna personal de algunas habitaciones, una carta de almohadas con hasta siete variedades y las amenidades de baño, de la marca Loewe.

El próximo lunes:
Hotel Alma

► 27 Abril, 2015



Natalia Gutman

Natalia Gutman y Daniil Trifonov copan la XXXII temporada de Ibercámara

R.B.

BARCELONA- La célebre violonchelista Natalia Gutman y el pianista Daniil Trifonov serán algunas de las estrellas de la 32 temporada de Ibercámara para el 2015-2016, que tendrá lugar de octubre a mayo. El retorno de Daniil Trifonov tendrá lugar en el Palau de la

Música el 22 de febrero, con un repertorio que pasará por Bach, Johannes Brahms, Franz Schubert y Serguéi Rajmáninov. El 19 de mayo Gutman interpretará suites de Bach. Además, también participarán en el ciclo artistas de la talla del pianista Alexei Volodin, dirigido por Alexander Liebreich, o Viktoria Mullova.

Dentro del ciclo de Orquestas Internacionales que tendrá lugar en el Auditori se podrá ver a Jonathan Nott y Christian Blackshaw con la Orquesta Sinfónica de Bamberg, o la Filarmónica de Múnich, a cargo de Valeri Gergiev. El programa lo completarán la Orquesta de Radio Colonia y la Orquesta Sinfónica de Viena.



Daniil Trifonov

► 27 Abril, 2015

Cartellera elaborada per OneData. comercial@onedata.es



Pepe Motos

IDEES

El guitarrista i percussionista **Pepe Motos** és l'impulsor d'una vetllada flamenca que tindrà la col·laboració de diversos artistes, com ara la cantant **Mayte Martín**. En l'espectacle del Teatre Lliure de Montjuïc presenta el seu nou treball discogràfic, titolat **Kódigo flamenco**. 21 h. 15 euros.

El pianista guanyador de l'EMI **Albert Guinovart**, amb el **Cor Jove de l'Orfeó Català** i l'Orquestra Camara Musicae, ofereix un concert al Palau de la Música, sota la batuta d'Esteve Nabona. S'hi interpretaran fragments de *Mar i cel*, *Flor de nit*, *La Vampira del Raval*, entre d'altres. 21 h. 20-25 euros.



Albert Guinovart



ÍNDEX

Internacional	3
Política	16
Opinió	24
Tendències	30
Necrològiques	36
Cultura	38
Cartellera	44
Esports	48
Anuncis classificats	64
Economia	65
PÀGINES	88

SUMARI

INTERNACIONAL

Un mar de tombes

Europa mira cap a una altra banda davant el drama de l'emigració, que arrossega cada any milers de persones a la mort a la Mediterrània o, amb sort, a engrandir la llista de refugiats als territoris fronterers. **PÀGINA 10**

POLÍTICA

Mas aposta pel 27-S

El president ha demanat participació per a les properes eleccions, les municipals de maig i les autonòmiques anunciades per al setembre. **PÀGINA 21**

EDITORIALS

Els temes del dia

La necessitat d'aprofitar el pla Draghi per impulsar l'economia, i la gran feina feta per la medicina pública al nostre país.

PÀGINA 24

OPINIÓ

Darrere del crim

L'assassinat d'un mestre per part d'un alumne en un institut de Barcelona planteja problemes que afecten tot el sistema educatiu, com recorda Xavier Antich: "Pot ser incòmode, encara que és inexcusable, recordar ara el deteriorament indiscutible, dades en mà, del panorama educatiu al nostre país, especialment en secundària, així com la negligència dels responsables polítics, en tots els nivells de l'Administració, a l'hora d'abordar-lo i de prendre mesures eficaces per resoldre'l". **PÀGINA 28**

TENDÈNCIES

L'ONU busca empreses

La col·laboració activa del sector privat és l'objectiu de les Nacions Unides per lluitar contra la pobresa. **PÀGINA 32**

viure

La Barcelona d'uralita

Les dures condicions de vida al barri de barraques de la Prosperitat, a Nou Barris, i les lluites dels seus veïns –ignorats per les autoritats públiques– per poder canviar aquesta situació, tenen des de dissabte passat un record en forma de placa a la plaça Àngel Pestaña

Robbie Williams i la reina Màxima

El cantant anglès fa públic en un vídeo publicitari el seu desig de tenir una cita amb la monarca belga



CULTURA

L'Orfeo viatja a Londres

Els cantaires van visitar aquest cap de setmana la capital britànica per actuar al Royal Festival Hall amb la Royal Philharmonic Orchestra. **PÀGINA 41**

ESPORTS

Un líder sòlid

S'acosta el maig, el mes decisiu per a les competicions futbolístiques, i el Barça hi arriba en un estat de forma envejable i fent un bon joc després que les seves actuacions durant la primera volta de la Lliga despertessin recels sobre la competitivitat dels homes de Luis Enrique. **PÀGINA 52**

ECONOMIA

La guerra de Volkswagen

La dimissió de Ferdinand Piëch del consell de vigilància de la marca automobilística alemanya tanca l'enfrontament que el nebot de Ferdinand Porsche –inventor del model escarabat– mantenia amb el conseller delegat del grup, Martin Winterkorn, que finalment ha obtingut el suport de la majoria de l'accionariat. **PÀGINA 67**



▶ 27 Abril, 2015

Els cors del Palau viuen un intens cap de setmana que acaba amb un vibrant 'Cant de la senyera' al Borough Market

L'Orfeó viatja a Londres

Maricel Chavarría
Londres
Enviada especial



Faltava només un mes perquè esclatés la Gran Guerra quan fa un segle l'Orfeó Català va fer una excursió artística a París i Londres. Els cantaires van oferir tres concerts al Royal Albert Hall de la capital britànica (ni tan sols no existia el Barbican Center) que van constituir una veritable fita per al conjunt coral. Com un "exèrcit de la pàtria", en paraules de Lluís Millet, l'Orfeó proclamava la cultura artística catalana al gran món civilitzat. I el seu mèrit residia en ser un instrument desconegut en aquell temps: una gran massa de veus blanques del cant líric que desenvolupaven l'activitat en sales de concert i no en esglésies, i que tant recuperaven polifonies antigues com interpretaven composicions noves, creades expressament. La seva sonoritat i originalitat van fascinar aquella Europa en la qual el mateix Richard Strauss assistia als concerts i, si era el cas, feia arribar les seves felicitacions... com així va ser.

Doncs bé, com si no haguessin passat cent anys, l'Orfeó Català ara està disposat a recuperar aquell esperit complint amb el pla de sortides internacionals per posicionar-se a escala planetària. Va començar el 2013, debutant al Konzerthaus de Viena; després va actuar al Gulbenkian de Lisboa; més tard al Théâtre des Champs-Élysées, i ara al Royal Festival Hall de Londres, on aquest cap de setmana ha contribuït a una vibrant interpretació de la *Missa glagolítica* de Janáček. Bravo!

Hi havia molt de guanyat per endavant: per començar, la seva no era una actuació aïllada en una sala londinenca, sinó que s'integrava dins la temporada de la London Philharmonic Orchestra, formació resident en aquesta moderna sala (del 1951) i que està entre les principals de la capital britànica. La London



ALEX MAXNAUGHTON

L'Orfeó Català al Cadogan Hall de Londres, interpretant *El cant de les estrelles* amb Albert Guinovart

Phil no ha tingut cap inconvenient a avenir-se a un quid pro quo amb el Palau: veniu a tocar a Barcelona, però acolliu també els nostres cors a la vostra seu.

Segon, perquè l'exòtica peça de Janáček que rubricava el programa —res a veure amb el repertori pos-

Els cantaires broden la 'Missa glagolítica' de Janáček al Royal Festival Hall amb la London Philharmonic

tromàntic simfònic coral— no podia haver trobat un matalàs millor a la vista i a l'oïda, amb aquest magnífic orgue que s'estén amb tots els registres a la vista, en l'escenari del Royal Festival Hall. I tercer, per l'habilitat amb què les 92 veus desplaçades a

Londres (Cor de Cambra i Orfeó) es van integrar en un parell d'assajos amb les del centenar llarg del London Philharmonic Choir. Especialment en una obra plena d'experimentacions tímbriques i canvis harmònics, una *missa* que exigeix bravura i reflexos i que, com bé diu Josep Vila, director de l'Orfeó, està plena de dificultats que només poden ser servides en un plat de luxe i per una orquestra de primer nivell.

Amb un ferm aplaudiment —més intens per a l'organista Catherine Edwards— conclouia la vetllada de la London Philharmonic, dirigida aquesta vegada pel txec Tomas Netopil —nascut per fer Janáček— i seguida des de la platea per Vladimír Jurowsky, el titular de la formació.

L'aventura no havia fet més que començar, ja que a l'Orfeó l'esperava una segona actuació, una matinée de diumenge al Cadogan Hall, aquest cop a soles i amb la sempre voluntariosa intenció de mostrar el

repertori coral català: *El cant de les estrelles* que Granados va compondre per a l'Orfeó Català; el *Glòria a Déu* amb què conclou *El pessebre* de Pau Casals, més peces de Josep Reig, Toldrà, Montsalvatge o el mateix Josep Vila, que si no creu en Déu bé ho sembla assistint al parell

de peces sacres que va mostrar (millor compositor que director?)... i a les quals va seguir l'insòlit *Le cri des bergers* de Bernat Vivancos, un crit de solitud que es va expandir més enllà de les vidrieres d'aquesta antiga església cristiana que és el Cadogan.

Llàstima que la maratò que cre-

La maratò londinenca resta públic a l'actuació al Cadogan Hall, però el repertori català atreu alguns britànics

uava Londres ahir restés públic, tot i que tampoc no sembla que la publicitat hagi estat l'adequada. Els pocs britànics que hi van acudir eren fidels seguidors del repertori coral —"ens ha encantat, vertaderament"— o havien viatjat feia poc a Barcelona, ergo... Alguns estaven tant en el seu paper que no van dubtar a emular el públic català, dempeus durant *El cant de la senyera*.

Esclar que l'emoció més gran es va viure just després, amb una radiant actuació al St. George's Day que la delegació catalana a Londres celebra al Borough Market. *El cant dels ocells* i *El cant de la senyera* van aixecar passions entre els emigrats. Catalunya ferida. ●



▶ 27 Abril, 2015

CRÍTICA DE MÚSICA CLÀSSICA

Recerca interior i expressió

Arcadi Volodos

Lloc i data: Ibercamera. Palau de la Música (23/IV/2015)

JORGE DE PERSIA

Buscava a internet la data de l'última presentació d'Arcadi Volodos al Palau de la Música, que recordo com una bona sorpresa en constatar que el pianista rus avançava en la seva carrera: del virtuosisme sense més ni més, havia passat a una estètica interior, sensible, en la qual la recerca era evident. I em va sorprendre trobar un comentari d'Elsa Alvarez, d'abril del 2013: "Volodos és un pianista de raça, potser el Pollini dels nostres dies". Curiosa coincidència, ja que ara el mític mestre italià havia de ser reemplaçat per

Volodos amb un programa compromès i deixant-nos un recital d'alta volada.

Resulta curiós que dos grans veterans (Pollini i Zimmermann) programats en dies successius, van cancel·lar per motius de salut. Hi ha una sensació de fi del món quan veiem poc recanvi en marxar de l'escena pianistes com Brendel, Pollini, Argerich, Pires, Larrocha., però aquest recital de Volodos, i fins i tot no fa molt un Paul Lewis bastant madur, i el formidable pianisme de Perianes i fins i tot del també canviant Ivan Martin, assenyala que hi ha possibilitats en la nova generació.

Arcadi Volodos va presentar tant en el disseny del seu programa –ben ratificat per les propines, totes d'un caràcter íntim i interior (Mompou, Schumann...)– com en el tractament de les *Sis peces op. 118* de

Brahms i molt particularment en la *Sonata núm. 21, D. 960* de Schubert, un treball molt sensible, de contrastos accentuats per elaborats matisos, d'interioritat.

El recital va començar amb un excessiu pedal i ressonància en el *Tema i variacions* en re menor de Brahms, en una versió propera a la sonoritat de Rakhmàninov, però aviat es va encarrilar en la concentració, en la subratllada de la melancolia de les primeres peces de l'op. 118 i en la brillantor en les tonalitats menors de pur romanticisme. L'última *Sonata* de Schubert va ser una rúbrica per pensar, sensible, amb subtil joc de contrastos, mai amb amanerament, i amb un preciosisme interior que constituïa una litúrgia molt pensada (i sentida), mantenint un ritme interior que va donar unitat a l'obra. ●



▶ 27 Abril, 2015

AGENDA

Si voleu publicar una activitat en aquesta pàgina o a l'agenda digital de La Vanguardia, entreu i creeu el vostre compte a: www.lavanguardia.com/agenda

Barcelona ciutat

Sylvette Baudrot ens descobreix els secrets del seu ofici: script. Una trobada única per a cinèfils, estudiants de cinema i periodistes. Sessió gratuïta. *Filmoteca de Catalunya. Plaça Salvador Seguí, 1-9 (16.30 hores).*

Què passa al món? Dintre d'aquest cicle a l'entorn de la desigualtat i la importància de les qüestions retributives en la lluita contra la pobresa, diàleg titulat *Cal adreçar la desigualtat per reduir la pobresa al món?* entre Mario Negre, economista sènior del Banc Mundial, i Josep M. Coll, doctor en economia i investigador sènior associat del CIDOB. Debat moderat per Jordi Bacaria, director del CIDOB. *CIDOB. Elisabets, 12 (18.30 hores).*

SL o autònom: Com començo el meu negoci? Claus per no equivocar-se. Ponència dirigida a tots aquells emprenedors que es troben en una fase inicial del seu projecte. *CINC Barcelona. Llull, 321 (18.30 h).*

Tardes al Palau. El Cor Jove de l'Orfeo Català, l'Orquestra Camera Musicae i Albert Guinovart al piano, dirigits per Esteve Narbona, interpreten números musicals compostos per Guinovart de *Mar i Cel*, *Flor de Nit*, *La Vampira del Raval*, *Gaudí i Paradís*, a més de bandes sonores de diverses sèries de televisió. 20 o 25 euros. *Palau de la Música (19 hores).*

Marca personal en grafologia. Lo que proyectamos con la firma. Esther Gómez, experta grafòloga, ensenya el que reflecteix la nostra firma. *Sala Àmbit Cultural El Corte Inglés de Portal de l'Àngel (19 hores).*

BML, caminem amb valors. En el marc d'aquesta exposició s'expliquen els projectes de destí dels 220.000 euros captats pels equips de la BML 2015. *Pati Llimona. Regomir, 3 (19 hores).*

L'enigma de Colom. Xerrada amb M. Carme Roca organitzada pel Centre d'Estudis Colombins. *Casa del Llibre. Passeig de Gràcia, 62 (19 hores).*

'Le costume suspendu à la Lune' / 'El

EXPOSICIONS DE LA SETMANA

■ Al pavelló Mies van der Rohe s'inaugura dimecres una instal·lació sonora d'Àlex Arteaga. Avui obre una exposició fotogràfica a la casa Golferichs que recull el resultat del projecte *Objectiu>Barcelona*, comissariat per Samuel Aranda i en el qual han participat prop de 200 ciutadans barcelonins.

Sentits transitoris al Mies

Avui

Magnòlia blanca. Aquesta exposició és el resultat del projecte de fotografia documental *Objectiu>Barcelona*, comissariat per Samuel Aranda, fotògraf de *The New York Times* i premi World Press Photo 2012, i en el qual han participat prop de 200 ciutadans que durant cinc mesos han recorregut els carrers de Barcelona. Casa Golferichs. Gran Via, 491, Barcelona. Fins al 30 de maig.

Naturalezas (casi) muertas. L'artista ivorià Gopal Dagnogo presenta les seves pintures.

Galeria Out of Africa. Major, 7, Sitges. Cada dia fins al 31 de maig.

Dimarts, 28

Otro lugar. Mostra de l'artista Begoña Egurbide que consisteix en una sèrie d'entrevistes realitzades en diverses ciutats de Mèxic a famílies amb accés a un crèdit hipotecari de baix interès. Olivart Art Gallery. Banys Vells, 6, Barcelona. Fins al 8 de juny.

Dimecres, 29

Paisatges d'interior - Inner

Josep Maria Serra



FUNDACIÓ MIES VAN DER ROHE

Transient senses. En el marc del projecte *Transient senses* (Sentits transitoris) que Àlex Arteaga, músic, arquitecte, assagista i pensador, impulsa a la Universitat de les Arts de Berlín, es presenta una instal·lació sonora. Mitjan-

çant aquesta intervenció, al pavelló interior es transformarà dinàmicament la percepció de l'espai i la de l'espai sonor. Pavelló Mies van der Rohe. Av. Francesc Ferrer i Guàrdia, 7, Barcelona. Inauguració, dimecres 29, 20 h.

traje que cuelga de la Luna', de Hugues André Albis. Compilació de poemes amb il·lustracions de l'artista Isabel Gutiérrez de Velasco en la qual tots dos artistes viatgen entre les lletres i les imatges. *La BiblioMusiCinoteca. Vila Vilà, 76, baixos (19 hores).*

La menopausa és el començament de la vida! Estrena d'aquest documental d'Adele Tulli que reivindica que la vellesa no és una malaltia, i mostra la menopausa com a descoberta i no com a pèrdua.

La Bonne - Sala gran. Sant Pere més Baix, 7 (19 hores). Gratuït.

Amb ulls de dona. Entrevista amb Victòria Camps, filòsofa. *Ateneu Barcelonès. Canuda, 6 (19 h).*

Acte d'homenatge al catedràtic Miquel Caminal. Acte d'homenatge a la figura del catedràtic de Ciència Política Miquel Caminal, desaparegut el maig del 2014 i un referent intel·lectual en la creació i consolidació dels estudis de ciència política i memòria democràtica a Catalunya.

Paranimf de l'edifici històric de la UB. Gran Via, 585 (19 hores).

Barcelona: 50 meravelles del Modernisme. Presentació d'aquest llibre de Tate Cabré, a càrrec de Daniel Giralt-Miracle.

Cotxeres del Palau Güell. Nou de la Rambla, 3-5 (19.30 hores).

Deixebles de cant de l'Esmuc. Recital a càrrec de diversos deixebles de cant acompanyats al piano per Viviana Salis. Interpreten obres de Vivaldi, Mozart, Rossini o Debussy entre d'altres. *Centre Sant Pere Apòstol. Sant Pere més Alt, 25 (20 hores). Gratuït.*

Tirez la langue, mademoiselle. Projectió d'aquesta comèdia dramàtica d'Axelle Ropert, França, 2013, 1h 42m, VOSE, amb Louise Bourgoïn, Laurent Stoker i Cédric Kahn. *Institut Francès de Barcelona. Moia, 8 (20.30 hores). Gratuït.*

La voz humana. Dintre del cicle *Solos*, l'actor Antonio Dechent interpreta aquest monòleg de Jean Cocteau. *Teatre Romea. Hospital, 51 (20.30 h).*



ISABEL CAMPS

SortirAVUI MAYTE MARTÍN, CONVIDADA DE LUXE

MÚSICA ■ El compositor i percussionista Pepe Motos impulsa al Teatre Lliure de Montjuïc una vetllada flamenca en la que presenta el seu nou disc *Kódigo flamenco*. Tindrà la col·laboració especial de la cantora Mayte Martín. Passeig de Santa Madrdna, 40. (21.00 hores). Preu: 15 euros. www.teatrelliure.cat.

■ CONCERT

Musicals d'Albert Guinovart al Palau

El Cor Jove de l'Orfeó Català cantarà fragments dels musicals més coneguts del compositor i pianista Albert Guinovart en el cicle *Tardes al Palau*. El mateix Guinovart al piano i el Cor Jove interpreta-

ran números musicals de *Mar i Cel*, *Flor de Nit*, *La Vampira del Raval*, *Gaudí i Paradís*. **Palau de la Música, 4. Avui (19 h). Preu: 20 i 25 euros.**

■ ESCENA

Antonio Dechent

L'actor andalús protagonitza un nou monòleg del cicle

Solos del Teatre Romea. Dechent ha escollit *La voz humana*, un monòleg escrit l'any 1930 per Jean Coucteau on es parla de l'amor viscut com a desesperació, com a malaltia i com a bogeria. **Hospital, 51. Avui (20.30 hores). Preu de les entrades: 15 euros.** www.teatreroimea.cat.



► 26 Abril, 2015

Reportatge

Dominical 02

Diumenge 26 d'abril de 2015



TEXT **ALFONS PETIT**

Per molt que sàpigues és molt més el que ignores» és la frase que Rafael Patxot i Juber (Sant Feliu de Guíxols, 1872-Ginebra, 1964) va elegir per al seu *ex libris*. I precisament una de les grans ambicions de Patxot durant tota la seva vida va ser incrementar els coneixements existents en àmbits molt diversos, objectiu al qual es va dedicar en persona i també a través d'una destacadíssima tasca de mecenatge a la qual va destinar bona part de la fortuna familiar. Segons el seu biògraf Joaquim Maluquer, Rafael Patxot va ser «una figura única, singular i irrepetible del nostre panorama científic, cultural i patriòtic. Fou, en primer lloc, astrònom, i, sobretot, meteoròleg, havent contribuït decisivament al desplegament de la ciència del clima a Catalunya. Però l'actuació més destacada de Patxot -i per la qual és recordat- fou el mecenatge a favor de la nostra cultura».

I malgrat aquesta actuació decidida i fonamental en la recerca científica i en la conservació del patrimoni, Rafael Patxot és encara una figura força desconeguda a Catalunya. És per això que l'any passat, coincidint amb el cinquantè aniversari de la seva mort, diverses institucions van impulsar activitats per recuperar i difondre el seu llegat. Per exemple a la seva localitat natal, Sant Feliu de Guíxols, les escoles van treballar sobre la figura de Patxot, i també es va descobrir una placa que el recorda a la façana de la Casa Patxot (la casa familiar on va instal·lar l'observatori astronòmic i meteorològic més important d'aquell moment a Catalunya), que actualment és la seu de la Cambra de Comerç.

Un altre dels fruits d'aquella campanya de recuperació de la figura i el llegat de Rafael Patxot, bate-



FOTOS:

- **Sobre aquestes línies, la placa en record de Rafael Patxot que va ser descoberta l'any passat a la façana de la Casa Patxot de Sant Feliu de Guíxols, seu de la Cambra de Comerç.** IEC
- 1. **L'ex libris de Rafael Patxot.** IEC
- 2. **Adéu a Catalunya. Guaitant enrera, el llibre de memòries editat a Ginebra l'any 1952.** IEC
- 3. **Josep Pons, de Blanes, va ser un dels fotògrafs que va col·laborar amb Rafael Patxot per captar imatges de núvols.** IEC
- 4. **L'Observatori astronòmic i meteorològic que va construir a Sant Feliu de Guíxols.** IEC
- 5. **Rafael Patxot retratat per Josep Pons l'any 1931.** IEC

jada amb el nom d'Any Univers Patxot, va ser l'exposició *Rafael Patxot. Mecenes, científic, l'home...*, que aquesta setmana entrant encara es pot visitar a l'Espai Santa Caterina de la seu de la Generalitat a Girona, i que posteriorment es traslladarà a Granollers, Sant Feliu de Guíxols (del 20 d'octubre al 20 de gener), al Palau Robert de Barcelona i al Museu de la Vida Rural de l'Expluga de Francolí. El matemàtic Manuel Castellet, expresident de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC, una de les institucions que més han treballat per difondre el llegat de Patxot) és un dels comissaris d'aquesta mostra i assegura que Rafael Patxot «és un cas singular de clarividència, ponderació i coneixement profund de les circumstàncies socials, científiques i culturals del primer terç del segle XX a Catalunya. La seva talla humana, la seva permanent ànsia filantròpica i la seva abnegada dedicació a l'impuls científic i cultural de Catalunya el fan una persona decisiva en la societat catalana d'aquell període».

Industrial, astrònom, meteoròleg, humanista, bibliòfil i mecenatge cultural i científic, Rafael Pat-

R



▶ 26 Abril, 2015



4

5

Reportatge
Diumenge 26 d'abril de 2015
Dominical

R

El llegat de Rafael Patxot

Nascut a Sant Feliu de Guíxols el 1872 i mort a l'exili a Ginebra el 1964, aquest industrial, astrònom, meteoròleg i bibliòfil és un personatge força desconegut malgrat la seva tasca ingent de mecenatge cultural i científic

xot va néixer en el si d'una família d'industrialers sures de Sant Feliu de Guíxols. Va estudiar a les Escoles Pies i va obtenir a Barcelona el títol de perit mercantil. Després va ampliar estudis a París, Londres i Cambridge. L'estada en terres angleses el va marcar especialment, perquè, com ell mateix va escriure, se'n va endur «les idees d'aquell país, que lliguen tan bé amb el nostre temoerament català». Segons Castellet, «d'Anglaterra incorporarà l'interès per coses tan variades com el piano, el microscopi, la histologia, les matemàtiques, la física, el futbol, la bicicleta, l'orientalisme, l'astronomia, la meteorologia... i per damunt de tot això, per Catalunya».

Però dues desgràcies familiars van reorientar la seva vida i potser van frustrar una més que probable car-

rera científica: la seva mare va morir quan Patxot tenia només disset anys, i tres anys més tard moria també el seu pare. Així, amb vint-i-un anys acabats de fer, es va haver de fer càrrec de la fàbrica familiar de taps de suro (que exportava bona part de la seva producció a França, per al xampany) i també dels seus cinc germans. Malgrat això, va trobar temps entre les seves múltiples responsabilitats per mantenir viu el cuc de la ciència: va restaurar la casa pairal situada al passeig del Mar de Sant Feliu de Guíxols, i hi va bastir un observatori astronòmic i meteorològic de primer nivell, en el qual va iniciar les seves observacions dels astres, els núvols i els fenòmens meteorològics.

Casat l'any 1884 amb Lluïsa Rabell i Cibils, el matrimoni va tenir tres filles, Montserrat, Maria i Con-

cepció, encara que les dues primeres van morir quan encara eren molt joves. L'any 1900, la família es va traslladar a Barcelona, a causa de la conflictivitat social i laboral que hi havia llavors a Sant Feliu de Guíxols. Rafael Patxot es va fer càrrec dels negocis del seu sogre a la capital catalana, i va iniciar la seva actuació en l'àmbit del mecenatge, amb diverses iniciatives destinades a promoure la creació musical i la recerca sobre el patrimoni, i també a millorar la situació econòmica de dones guixolencs i a facilitar l'estudi a l'estranger de noies catalanes.

L'activitat de Rafael Patxot com a mecenes es va incrementar a partir del 1919, quan va ser nomenat mar-

CONTINUA A LA PÀGINA 4 ►►



► 26 Abril, 2015

Reportatge

R

Domínical

Diumenge, 26 d'abril de 2015

VE DE LA PÀGINA 3

messor de bona part dels béns de la seva cunyada, Concepció Rabell i Cibils. Ella i el seu marit, Eduardo Romaguera del Alizar, un acabalat argentí de família també originària de Sant Feliu de Guíxols, van morir sense descendència, i Rafael Patxot va tenir plena llibertat per decidir l'aplicació dels recursos econòmics provinents de l'herència. I els va destinar a la promoció de diverses iniciatives culturals i científiques, entre les quals Manuel Castellet destaca les relacions amb «la conservació del patrimoni cultural del país». Entre aquestes, l'expresident de l'IEC assenyalava especialment l'Estudi de la Masia Catalana i el Cançoner Popular: «Totes dues iniciatives responen a la seva idea que el país és el resultat de tot el què ha passat abans; no era en absolut una idea nostàlgica, al contrari, sinó que entenia que conèixer el passat era necessari per bastir el futur».

L'Estudi de la Masia Catalana –«és un projecte que neix de la convicció de Patxot que les nostres masies tenien un futur molt incert i que calia, doncs, disposar-ne de tanta documentació (en textos i en imatges) com fos possible, perquè els catalans del demà sabessin d'on procedien»– va permetre reunir informació textual i gràfica sobre més de mil cinc-cents masies de tot Catalunya, i no només des d'un punt de vista arquitectònic, sinó també sobre les persones, el treball, el menjar, el vestir, les festes... El material el conserva el Centre Excursionista de Catalunya i ha estat digitalitzat, de manera que és consultable a la Memòria Digital de Catalunya.

Pel que fa a l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya, creada el 1921 arran de la relació que Rafael Patxot va tenir amb l'Orfeó Català, enviava «missions» habitualment compostes per un literat i un músic a tots els territoris de parla catalana per recollir la música i la lletra de les cançons i d'altres composicions musicals. Com apunta Manuel Castellet, «gràcies a aquest treball programat, sistemàtic i exhaustiu, l'any 1936 la col·lecció dels materials reunits superava els quaranta mil documents». El material està dipositat a l'Abadia de Montserrat i fins ara se n'han publicat nou volums, a càrrec de pare Josep Massot; també es troba en bona part digitalitzat.

Aquests dos projectes, i algun altre, els va impulsar Rafael Patxot a través de la Fundació Concepció Rabell i Cibils, una de les diverses entitats d'aquesta mena que crearia al llarg de la seva vida, sempre en memòria de familiars seus, per a activitats diverses de mecenatge. Amb la mateixa voluntat va crear a mitjans de la dècada de 1920 la Institució Patxot, una altra entitat destinada a finançar concursos musicals, treballs de recerca, i publicacions diverses (entre les quals les que feia Institut d'Estudis Catalans, entitat a la qual va afavorir de manera especial durant la dictadura de Primo de Rivera).

UN ATLES DE NÚVOLS

En paral·lel a la seva activitat professional i de mecenatge, Rafael Patxot va desenvolupar una destacada recerca en el camp de l'astronomia, primer, i després de la meteorologia, i en concret en l'estudi dels núvols. Es va iniciar en aquesta disciplina a Sant Feliu de Guíxols a finals del segle XIX, on una exhaustiva tasca d'observació i registre donaria lloc l'any 1908 a la publicació de *La meteorologia catalana* (el 1912 veuria la llum *La pluviometria catalana*). Traslladat a Barcelona, va entrar en contacte amb el professor Eduard Fontserè, fundador del Servei Meteorològic de Catalunya, depenent científicament de l'IEC. Plegats van continuar amb l'estudi dels núvols a Catalunya i es van implicar en el projecte de l'*Atlas internacional dels núvols* de l'Organització Meteorològica Internacional, que finalment es va poder publicar entre 1932 i 1935 gràcies al finançament proporcionat per Rafael Patxot amb una condició: a més de les edicions en francès, alemany i anglès, se'n faria una en català.

I és que, tot i no haver militat mai en cap partit polític, «Patxot era un catalanista de pedra picada», en expressió de Josep Massot. És per això que no va voler tornar de l'exili de Ginebra –va marxar de Catalunya l'any 1936, poc després de l'inici de la Guerra civil, perquè havia rebut amenaces en forma de trets a l'exterior de la casa que s'havia fet construir al Montseny–. Segons Manuel Castellet, «l'impediment per tornar al seu país depengué sempre de les seves profundes conviccions morals i polítiques, que el duïen, fins i tot, a rebutjar les ofertes de les autoritats franquistes que li proposaven el retorn, el reconeixement i la restitució del material robat l'any 1939 (entre el qual



FOTOS:
► **Sobre aquestes linies, diverses imatges de núvols captades per Rafael Patxot i els seus col·laboradors per a la seva recerca sobre aquesta matèria.** IEC

totes les seves observacions meteorològiques i de núvols), ja que el règim volia evitar d'ésser condemnat per una personalitat tan reconeguda».

Des de l'exili, Rafael Patxot va continuar col·laborant amb diferents iniciatives culturals i socials a Catalunya (per exemple va finançar els treballs de Joan Coromines per a l'*Onomasticon Cataloniae*), i també amb els catalans exiliats a l'Argentina i a Mèxic. També va ser a Ginebra on va publicar l'any 1952 el seu llibre *Adéu a Catalunya. Guaitant en terra*. I finalment va ser en aquesta ciutat suïssa on moriria el 8 de gener de l'any 1964. «Sense les seves actuacions de preservació del nostre patrimoni en tots els aspectes, Catalunya hauria resistit amb més dificultat l'invasió de la guerra i la subsegüent dictadura», assegura Castellet.

A l'hora de destacar els principals trets del caràcter de Patxot, l'expresident de l'IEC apunta que «tenia un doble vessant. Per un costat, com a científic, tota la seva actuació està regida pel rigor; però al mateix temps era una persona molt creativa, que generava idees». Igualment, Castellet remarca «la seva honestat irreductible, tant des del punt de vista econòmic com polític i moral. És per això que no va voler tornar a Catalunya després de la guerra, perquè no combregava amb la política de Franco». I malgrat tot plegat, continua essent un personatge desconegut, en part perquè «mai no li va agradar figurar. Li van oferir càrrecs destacats al Centre Excursionista de Catalunya, a l'Orfeó Català, però ell els rebutjava i s'estimava més col·laborar amb aquestes institucions». També ha influït en aquest oblit, segons Castellet, que «era de dretes i va marxar a l'exili l'any 1936, no el 1939 com altres persones que ara són molt més recordades».

Entre les diverses iniciatives impulsades recentment per rememorar la figura i el llegat de Rafael Patxot, aquesta mateixa setmana s'ha conegut la creació d'un premi anual amb el seu nom, instituit pel Consell Assessor de Masia Mariona (la casa de Patxot al Montseny). Aquest guardó serà per a treballs de recerca en algun dels aspectes afins a la trajectòria intel·lectual i científica de Rafael Patxot (cultura popular, excursionisme, història medieval, història de Sant Feliu de Guíxols, astronomia, meteorologia...) i estarà dotat amb 5.000 euros i la publicació de l'obra guanyadora. Aquesta nova distinció s'ha incorporat al cartell anual de premis i borses d'estudi de l'Institut d'Estudis Catalans, que s'atorguen al voltant de Sant Jordi. ►



► 26 Abril, 2015



Barcelona Gospel Choir ■ ARXIU

‘Gospel’ solidari al Palau de la Música

BARCELONA
18.00 CONCERT

Barcelona Gospel Choir ofereix, al Palau de la Música, un concert solidari en benefici de la Fundació Privada Centre Pedralbes.



► 25 Abril, 2015

MÚSICA

Ibercamera confia el futur a noms consagrats

Gergiev, Harding i Zukerman, noms destacats de la temporada 2015-2016

XAVIER CERVANTES
BARCELONA

El president d'Ibercamera, Josep Maria Prat, defensa la nova temporada de la promotora com una combinació de "consagrats i emergents". Uns i altres comparteixen una programació de dotze concerts, sis a L'Auditori de Barcelona i sis al Palau de la Música, del 14 d'octubre al 23 de maig del 2016. Tot plegat amb un pressupost d'1,45 milions d'euros (uns 150.000 més que l'any passat), dels quals Ibercamera estima que uns 180.000 seran d'aportació pública. "Tenim la voluntat manifesta de presentar valors joves i emergents", diu Prat, que cita com a exemples la pianista russa Varvara i la violoncel·lista hongaresa Ildikó Szabó, totes dues vinculades a l'Agència Camera, com alguns dels consagrats que també participaran en aquesta temporada: Valery Gergiev i Pinchas Zukerman.

L'Auditori, que acollirà les grans orquestres internacionals, també participa coproduint el concert de la Filharmònica de Munic dirigida per Gergiev. "El cicle de grans orquestres a L'Auditori respon a un model de col·laboració públicoprivada que segurament és imprescindible per mantenir l'activitat musical del país", explica Prat. El cicle orquestral l'obrirà Jonathan Nott al capdavant de la Simfònica de Bamberg i amb el pianista Christian

Blackshaw, "un enorme mozartia". El concert forma part de la gira de comiat de Nott com a director de la formació bavaresa, amb què "ha fet un treball sensacional, amb sessions inoblidables de Mahler", recorda Prat. Ara, però, el programa estarà centrat en Beethoven i Mozart. Aquests dos compositors i Haydn subministraran el repertori del concert de la Simfònica de Viena sota la batuta d'Ádám Fischer, i amb Szabó com a solista. "Volem tutelar la seva carrera mundial", insisteix Prat sobre la violoncel·lista.

De Mozart a Gershwin

Una comunitat d'estrelles protagonitzarà el concert de la Simfònica de Ràdio Suècia: Maria João Pires al piano i Daniel Harding a la batuta amb el *Concert per a piano núm. 17, K. 453* de Mozart i la *Simfonia del Nou Món* de Dvorák. En una temporada dominada pel segle XIX, surt de la norma el concert dedicat a Gershwin i Bernstein que oferirà l'Orquestra de Ràdio Colònia, especialitzada en música nord-americana del segle XX, i que comptarà amb el pianista Wayne Marshall com a director. El cicle orquestral el tancarà Pinchas Zukerman amb la Royal Philharmonic, que abordarà una de les seves obres preferides: les *Variacions Enigma* d'Elgar.

El Palau de la Música serà el territori dels recitals dels pianistes Daniil Trifonov i Varvara, de la violinista Viktoria Mullova i de Nata-



Valery Gergiev dirigirà la Filharmònica de Munic a L'Auditori el 17 de gener. ALEXANDER SHAPUNOV

**Elgar
Pinchas
Zukerman
dirigirà les
'Variacions
Enigma'**

lia Gutman, que interpretarà les *Suites per a violoncel* de Bach. A més, Alexei Volodin actuarà amb l'Orquestra de Cambra de Munic i Edward Higginbottom dirigirà *El Messies* de Händel.

Coincidint amb la presentació de la temporada, Prat va demanar "disculpes" pel desastrós Tristany interpretat pel tenor Robert Gambill el 18 de març al Liceu en una versió concert en què col·laborava Ibercamera. "Va ser un error de càsting. El senyor Gambill no pot sortir a l'escenari a cantar Tristany. Va ser una nit dolorosa per a nosaltres", assegura Prat. ■



IBERCAMERA



Rescat pianístic per la diada de Sant Jordi

Crítica

XAVIER CESTER
BARCELONA

Arcadi Volodos

PALAU DE LA MÚSICA 23 D'ABRIL

El desencís era comprensible. Dos dels concerts més anhelats de la temporada, els recitals de Maurizio Pollini i Krystian Zimerman, que s'havien de celebrar en dies consecutius, van ser cancel·lats un darrere l'altre. Ibercamera va optar per no suspendre la data de Pollini i, reaccionant amb presteza, va cridar un artista de la seva escuderia. Dit i fet, Arcadi Volodos va venir al rescat, i si el desencís no va desaparèixer, va estar acompanyat per la satisfacció d'un nou triomf del pianista rus. L'art de Volodos viu un procés imparable de refinament, amb una gamma dinàmica que abasta fins al pianíssim més eteri, com va quedar evidenciat en una primera part dedicada a Brahms. El *Tema i variacions op. 18b*, transcripció d'un moviment del *Sextet núm. 1*, va començar de forma emfàtica abans de desembocar en sonoritats entotsolades que van culminar en les sis miniatúres de l'opus 118, marcades per la hipersensibilitat del discurs.

En una afortunada casualitat, la segona part va estar ocupada per una de les obres que havia d'interpretar Zimerman, la *Sonata D960* de Schubert. Si al dilatat primer moviment, amb un control exemplar del so, li va faltar cohesió arquitectònica, la densitat anímica del temps lent, amb la seva pulsó fúnebre, deixava corprès. El *Minuet D600* i *Trio D610* de Schubert obria una tanda de propis inusualment curta per a Volodos: en lloc d'onze com fa dos anys, només quatre. —



► 25 Abril, 2015



► Ildiko Szabo.



► El mestre Valeri Guerguiev dirigirà la Filharmònica de Munic.



► El pianista Christian Blackshaw.

NOVA TEMPORADA

Ibercamera, més simfònica

► El cicle portarà sis grans orquestres, una més que aquest any, a l'Auditori|| MARTA CERVERA
BARCELONA

La pròxima temporada Ibercamera presentarà en aliança amb l'Auditori sis grans formacions, una més que aquest any. El cicle d'orquestres internacionals s'obrirà amb la Simfònica de Bamberg dirigida per Jonathan Nott, que realitza un magnífic treball al capdavant d'aquesta formació. Juntament amb ells reapareixerà el pianista Christian Blackshaw –gran intèrpret de Mozart desaparegut durant anys i recuperat per Simon Rattle i Valeri Guerguiev–, que tocarà el *Concert per a piano núm. 20* del

geni de Salzburg. Guerguiev tornarà el 17 de gener, aquesta vegada amb la Filharmònica de Munic, amb la qual oferirà obres de Scriabin i Txai-kovski. Una altra gran orquestra centreeuropea, la Simfònica de Viena, que dirigeix Adam Fisher, presentarà una violoncellista emergent, Ildiko Szabo, amb el *Concert número u* de Haydn. «És una jove meravellosa», va dir Josep Maria Prat, president d'Ibercamera, que porta 32 temporades a les espatlles. «Enfront dels artistes mediàtics s'ha de recolzar els que tenen qualitat i són hereus d'una tradició», va afegir. En línia amb el lleu generacional, Prat segueix apos-

tant pel britànic Daniel Harding, un valor sòlid que repetirà al capdavant de la Simfònica de la Ràdio de Suècia amb Maria Joao Pires al piano. Tocarà el *Concert num. 17* de Mozart. La famosa *Simfonia del nou món*, de Dvorák, completa el programa.

'VARIACIONS ENIGMA' // No hi ha gaire novetat pel que fa als compositors i obres amb l'excepció d'una vetllada que inclou les misterioses *Variacions Enigma* d'Elgar interpretades per la Royal Philharmonic Orchestra, amb el director i violinista Pinchas Zukerman i la violoncellista canadenca Amanda Forsyth, tot un aval. Els

amants de la música americana podran sentir clàssics de Gershwin i Bernstein amb l'Orquestra de la Ràdio de Colònia.

Al Palau de la Música Ibercamera oferirà recitals de joves pianistes. La russa Varvara descobrirà la seva exquisida musicalitat amb obres de Bach, Beethoven i Mussorgski; Daniel Trifonov, que va entusiasmar en el seu debut barceloní, torna amb la *Sonata núm. 1* de Rakhmàninov. La seva joventut alternarà amb la mestria de la veterana cellista Natalia Gutman i de la violinista Victoria Mullova. Totes dues centraran els seus recitals en Bach, el gran mestre. ≡



Suplència d'èxit

CRÒNICA Arkadi
Volodos substitueix
Pollini amb mestria

|| **CÉSAR LÓPEZ ROSELL**
BARCELONA

Papereta enverinada per a Ibercamera. Amb l'aforament del Palau venut fins al punt d'haver d'habilitar quatre files a l'escenari, el legendari Maurizio Pollini va comunicar que no podia complir amb el seu compromís amb el cicle per culpa d'una tendinitis. Suplir amb garanties una presència tan esperada només va ser possible per la bona disposició d'Arkadi Volodos. El pianista va acceptar el repte i es va enfrontar a un exigent programa sense temps per preparar-lo. I l'operació va resultar un èxit gràcies a l'entrega i generositat del de Sant Petersburg, que va arribar a oferir fins a quatre propines.

Volodos va posar tota la seva creativitat i passió controlada al servei de Brahms amb el *Tema i variacions, en re menor* i amb una contrastada recreació dels sis *Klaviersstücke*. Després va mostrar amb la *Sonata número 21* de Schubert una gran sensibilitat poètica. La seva va ser una demostració de pura expressió emocional per reflectir la maduresa d'un compositor que havia dibuixat aspectes de la seva biografia al pentagrama. ≡



► 25 Abril, 2015

Convergència ven la seva seu a un fons inversor de Hong Kong

- El partit presenta nous avals sobre altres edificis de la seva propietat al jutjat del cas Palau **POLÍTICA 15**



▶ 25 Abril, 2015

CDC ven el seu quarter general a un fons d'inversions de Hong Kong

La formació ha presentat nous avals immobiliaris al jutjat del cas Palau

ISABEL GARCIA PAGAN
Barcelona

Artur Mas va llançar Convergència fa mesos cap a una refundació, però el que semblava un procés ideològic i de reestructuració del partit s'ha convertit també en una renovació del patrimoni immobiliari. La seu central de la formació al carrer Còrsega de Barcelona ha estat venuda al grup inversor Platinum Estates de Hong Kong, a través del seu soci a Espanya, Juan Luis Segalerva. Les xifres de la transacció no s'han fet públiques, però sí el calendari del trasllat del partit a una nova seu, també situada al centre de Barcelona, després de les eleccions del 27-S.

L'operació va ser comunicada ahir mateix a la militància convergent i defensada pel responsable de règim intern i comunicació, Francesc Sánchez, com una decisió que permet complir amb la reducció d'un 30% de les despeses del partit i instal·lar-se en una nova ubicació "més funcional i amb parets de vidre". L'objectiu és acabar amb els conclave i nits electorals en hotels i centralitzar les activitats a la nova seu.

La presència de Convergència a l'edifici del carrer Còrsega



ANA JIMÉNEZ / ARXIU

Els convergents es traslladaran a una seu més funcional

—4.500 metres quadrats en dos edificis de 5 i 7 plantes— sempre ha anat acompanyada de polèmica. Primer per la seva compra el 1998 a Enher per 625 milions de pessetes, xifra que l'oposició va considerar per sota del preu de mercat i que es va atribuir als interessos de les elèctriques. La seu convergent va tornar al centre de la polèmica el 2012 quan va ser presentada com a aval de la fiança de 3,2 milions imposada al partit com a res-

ponsable civil a títol lucratiu per l'espoli del Palau de la Música. Aquesta quantitat és l'estimada pel jutge d'instrucció com a benefici suposadament obtingut per la formació. Val a dir que la venda s'ha pogut formalitzar perquè la seu no estava embargada, sinó que s'havien dipositat les escriptures de propietat com a aval. En substitució, Convergència ha dipositat davant el jutjat altres garanties immobiliàries del partit

a Barcelona i fora de la ciutat.

L'obsessió de la direcció per la transparència els va portar a buscar comprador de l'edifici sense intermediaris fins a tancar el tracte amb Platinum, que l'any passat ja va adquirir l'edifici Estel, antiga seu de Telefónica, a l'avinguda Roma de Barcelona. Així mateix, per tancar la transacció es van sol·licitar garanties extres al·legant que els comptes del partit són fiscalitzats tant per la Sindicatura de Comptes com pel Tribunal de Comptes. L'acord inclou un lloguer fins que el partit es reestiuï en una nova seu després de les eleccions catalanes.

Un calendari que reafirma el convenciment que els comicis seran el 27-S tret de raons de força major. En aquesta línia es va manifestar ahir el president, Artur Mas, que va donar per feta la data de les eleccions, avisos a ERC al marge. De fet, des de CDC s'insistia a demanar als republicans lleialtat al pacte d'estabilitat subscrit el gener passat. Des de les files d'ERC, Marta Rovira va assegurar que el pacte "continua viu", però va considerar "normal" que en el ple del Parlament hi hagi discrepàncies, "que són de sentit comú en forces que tenen dos projectes ideològics molt diferents".●



► 25 Abril, 2015

El fin de semana con niños

Sustainable Sunday. Incentivar la participación ciudadana en temas de sostenibilidad, de manera divertida y en familia es el objetivo de esta jornada. A lo largo de todo el día habrá talleres, cine, conciertos, moda, música, proyectos de emprendedores sociales y actividades para niños. Se trata de la primera edición de este acontecimiento que se celebra en ciudades como San Diego, Londres o París. Entre las actividades los pequeños podrán disfrutar de KidsLab de Basf, o del documental *Camí a l'escola*. CCCB. Montalegre, 5, Barcelona. Mañana de 11 a 21 h. Gratuito.



Tum Tum Ka! La Fundação Casa da Música de Porto presenta esta propuesta de concierto espectáculo familiar protagonizado por la *bodypercussion* y la voz, y recomendado para niños a partir de 6 años. Cuatro percusionistas recrean todo tipo de músicas y muestran a los espectadores un montón de ritmos, timbres, melodías y armonías. Petit Palau del Palau de la Música Catalana. Hoy, 11 y 12.30 h. 11 euros.

Contes. Eva González explica *El drac del riu*, un cuento-teatro tradicional, con prin-



La Ventafocs

■ Dirigida por el checo Václav Vorlíček, la película *La Ventafocs* se estrenó en el año 1977 y fue la primera película infantil doblada al catalán. Esta versión con actores del célebre cuento de los hermanos Grimm es una adaptación fiel al cuento original, sin calabaza ni hada, y con una protagonista alegre, valiente y nada abnegada, y transcurre por unos escenarios naturales llenos de belleza. Este filme fue muy popular entre los niños. Hoy (16 h) y mañana (12 y 16 h) se proyecta en los cines Texas (Bailén, 205). 3 euros.

cipes y princesas, hadas y magos (hoy, 12.30 h, sala Àmbit Cultural de El Corte Inglés de Portal de l'Àngel, gratuito). El colectivo Planeando Truchas reinterpretará la leyenda con *Una història de Sant Jordi diferent* (hoy, de 11 a 12 h, centro cívico Vil·la Florida, Muntaner, 544).

Pixar. 25 anys d'animació. Esta muestra cerrará las puertas el domingo 3 de mayo y por lo tanto quedan sólo diez días para poder conocer de primera mano la historia y el espíritu de la compañía norteamericana que ha marcado un antes y un después en el mundo del cine.

CaixaForum. Av. Francesc Ferrer i Guàrdia, 6-8, Barcelona.

Josep Maria Serra

REVISTA MUSICAL CATALANA

Actualitat, Coral

L'Orfeó Català i el Cor de Cambra del Palau actuen a Londres aquest cap de setmana

Redacció on 24 abril, 2015 / 0 comments



L'Orfeó Català. © Antoni Bofill

L'Orfeó Català actuarà també diumenge en els actes de la diada de Sant Jordi a la capital anglesa

Demà dissabte, 25 d'abril, l'Orfeó Català i el Cor de Cambra del Palau debutaran al Royal Festival Hall de Londres, on actuaran al costat de la London Philharmonic Orchestra i el London Philharmonic Choir, sota la direcció del jove director txec Tomáš Netopil, per interpretar la *Missa glagolítica* de Leoš Janáček. El concert, que s'emmarca en la programació estable d'aquest reconegut auditori, suposa una cita històrica per a les dues formacions, ja que l'Orfeó Català torna a la capital britànica per primera vegada després dels concerts que va oferir a l'Albert Hall el 1914 sota la batuta del seu fundador Lluís Millet, mentre que per al Cor de Cambra es tracta del seu debut a la ciutat anglesa.

A més, l'endemà l'Orfeó Català oferirà un concert al Cadogan Hall (13 h), dins del Choral at Cadogan!, prestigiós festival de música coral dirigit per Peter Phillips, director i fundador de The Tallis Scholars. El cor, dirigit pel seu titular, Josep Vila i Casañas, interpretarà un programa centrat en música de compositors catalans, amb acompanyament d'Albert Guinovart al piano i David Malet a l'orgue. I amb el *Cant de les estrelles* d'Enric Granados com a preludi de les celebracions del centenari de la mort del compositor. En acabar aquest concert, el mateix Orfeó Català interpretarà al Borough Market *La sardana de les monges* d'Enric Morera i *El cant de la Senyera* de Lluís Millet en el marc de les celebracions de la Diada de Sant Jordi a Londres, organitzades per la Delegació del Govern de la Generalitat al Regne Unit i Irlanda.



El Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana. © Josep Molina

Es tracta d'unes cites de màxim nivell per a ambdues formacions, que donen continuïtat a les sortides internacionals que darrerament han dut els cors a actuar a

París —Cor de Cambra amb Les Talens Lyriques el mes de desembre passat al Théâtre des Champs Elysées—, Lisboa —Orfeó Català a l'Auditorium Gulbenkian de Lisboa el febrer de 2014— i el concert que van protagonitzar a la Konzerthaus de Viena el juny de 2013.

Aquestes actuacions són fruit de l'esforç de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana per promoure l'Orfeó Català i el Cor de Cambra del Palau més enllà de les nostres fronteres. Un objectiu estratègic que es materialitza en concerts de les formacions en alguns dels més destacats auditoris d'Europa al costat d'orquestrats i directores de reconegut prestigi internacional.



Like 0



Revista Musical Catalana © 2013 All Rights Reserved

Outspoken theme by [Wpshower](#)